

Novenă de pregătire la Sărbătoarea Liturgică a
SFÂNTULUI IOAN CALABRIA

TATĂL NOSTRU

EVANGHELIA ÎN MINIATURĂ

29 Septembrie

TATĂ...

Rugăciunea fiilor

30 Septembrie

TATĂL NOSTRU

Suflarea universală a rugăciunii

1 Octombrie

**TATĂ CARE EȘTI ÎN CERURI,
SFINȚEASCĂ-SE NUMELE TĂU**

Cu inimă recunoscătoare și umilă

2 Octombrie

TATĂ, VIE ÎMPĂRĂȚIA TA

Fragilitate și sărăcie...spațiu privilegiat
de Dumnezeu

3 Octombrie

**TATĂ, FACĂ-SE VOIA TA PRECUM ÎN CER
AȘA ȘI PE PĂMÂNT**

Predă-te în mâinile lui Dumnezeu

4 Octombrie

**TATĂ, DĂ-NE ASTĂZI PÂINEA NOASTRĂ
CEA DE TOATE ZILELE**

Răsfățați de Providența maternă

5 Octombrie

**TATĂ, NE IARTĂ NOUĂ GREȘELILE NOASTRE
PRECUM ȘI NOI IERTĂM GREȘIȚILOR NOȘTRI**

Iertare, milostivire și reconciliere: este posibil!

6 Octombrie

TATĂ, NU NE ABANDONA ÎN ISPITĂ

Cuvântul: apropiere și încurajare

7 Octombrie

TATĂ, MÂNTUIEȘTE-NE DE CEL RĂU

Căștigătorii!

PREZENTARE

Anul 2024 a fost proclamat de Papa Francisc Anul Rugăciunii.

Papa Francisc a exprimat dorința ca acest an, ca pregătire pentru Jubileu, să fie o mare "simfonie" de rugăciune, pentru a reînnoi dorința de a sta în prezența lui Dumnezeu, de a-l asculta și adora.

Motivați de această intenție, propunem ca novena de pregătire la sărbătoarea liturgică a Sf. Ioan Calabria să fie despre rugăciune.

Titlul pe care l-am ales este "**Tatăl nostru... Evanghelia în miniatură**".

După structura rugăciunii **Tatăl nostru**, a fost pregătit acest material pe care îl propunem întregii Familii Calabriene.

Câteva indicații despre materialul pe care îl veți găsi în această broșură:

- Înainte de toate, nu este un studiu despre rugăciunea "Tatăl nostru".
- Nu este o școală de rugăciune.
- Nu pretinde să fie o propunere completă despre rugăciunea Fondatorului nostru.

- Scopul acestei novene este să ne rugăm.
- Să ne rugăm privind la Sf. Ioan Calabria în relația sa intimă cu Dumnezeu. El a fost un om al rugăciunii: nu făcea nimic înainte de a se ruga! El ne-a învățat că rugăciunea are o valoare și o importanță de neînlocuit. De câte ori a spus și a scris: "*lăsați toate dar nu lăsați rugăciunea!*" "*Vă recomand viața de rugăciune și unitate cu Dumnezeu; amintiți-vă că toată forța noastră vine de aici, pentru că noi singuri nu putem avea nici măcar un gând bun*". Și constituțiile Congregațiilor noastre ne amintesc că "*prima activitate este rugăciunea*".
- Această broșură oferă o schemă pentru novenă considerând structura rugăciunii *Tatăl nostru*.
- În fiecare zi vom pune în evidență un aspect al spiritualității Sf. Ioan Calabria, accentuând stilul său de rugăciune.
- Broșura propune câteva texte, rugăciuni, simboluri, idei... Fiecare poate adapta acest material după propriul context și mod de celebrare.
- Este important ca cel care conduce rugăciunea sau face un comentariu spiritual la fragmente, să pună în evidență figura Sf. Ioan Calabria după tema fiecărei zile.

Dorim ca acest instrument simplu să ne ajute ca Familie Calabriană să parcurgem un drum de comuniune, lăsându-ne conduși de Sf. Ioan Calabria pe calea rugăciunii. Precum discipolii, îi cerem lui Isus: "Învățătorule, învață-ne să ne rugăm!" Cerem acest har pentru toată Familia Calabriană.

Consiliul Central al Familiei Calabriene

Verona, 16 septembrie 2024

NOVENĂ DE PREGĂTIRE
LA SĂRBĂTOAREA LITURGICĂ A
SFÂNTULUI IOAN CALABRIA

Tatăl nostru

Evanghelia în miniatură

*Tatăl nostru nu este doar o rugăciune pe care o putem recita,
ci o "culegere" a adevărului în care trebuie să credem.
Pentru mine "Tatăl nostru este, ca să spun așa,
sfânta Evanghelie în miniatură.
(Sf. Ioan Calabria)*

Rugăciune pentru a cere mijlocirea Sfântului Ioan Calabria
(de făcut în fiecare zi a novenei)

RUGĂCIUNE ÎN CINSTEA
SFÂNTULUI IOAN CALABRIA

Dumnezeule, Tatăl nostru, te laudăm pentru Providența
cu care conduci lumea și viața noastră.
Îți mulțumim pentru darul sfințeniei evanghelice
pe care l-ai dăruit slujitorului tău, Sfântul Ioan Calabria.
După exemplul său, îți încredințăm Ție toate precupărilor noastre
dorind numai venirea împărăției Tale.
Dăruiește-ne Duhul Tău pentru a face inima noastră
simplă și disponibilă în a împlini voința Ta.
Fă să-i iubim pe frații noștri, mai ales pe cei mai săraci și abandonați,
pentru a ajunge într-o zi împreună cu ei la bucuria fără de sfârșit,
unde Tu ne aștepti cu Isus, Fiul Tău și Domnul nostru.
Prin mijlocirea Sfântului Ioan Calabria,
dăruiește-ne harul pe care acum cu încredere ți-l cerem...
(se spune intenția în tăcere)

TATĂ...
Rugăciunea fiilor

SEMN sugerat

Dacă se consideră a fi oportun, se poate duce la altar sau se poate așeza în mijlocul poporului **o lumânare și un buchet de iarbă**, în timp ce o persoană citește:

Lumânarea este simbolul luminii și a vieții lui Dumnezeu care luminează și încălzește cu iubire de tată fiecare creatură. Sfântul Ioan Calabria spunea: *Dumnezeu ajunge la tot, chiar mai bine decât ajunge lumina soarelui la firul de iarbă, la atomul pierdut în spațiu*”.

Buchetul de iarbă reprezintă fiecare lucru creat, până la cel mai mic și umil; ne reprezintă și pe noi care suntem fiii săi iubiți: *la toți ajunge acest flux vital*.

Mâinile care duc aceste semne ne amintesc aventura de iubire a unui Tată care ne *”adună”* mereu cu gingășie.

INTRODUCERE

Începem astăzi novena de pregătire la sărbătoarea liturgică a Fondatorului nostru, Sfântul Ioan Calabria. Vrem să trăim aceste zile în sintonie cu Biserica universală care, la dorința Papei Francisc, a dedicat acest an Rugăciunii, ca pregătire la Jubileul Speranței, din 2025.

Rugăciunea **Tatăl nostru** ne va însoți în aceste zile de novenă pentru a intra în intimitatea relației filiale pe care Sfântul Ioan Calabria o avea cu Dumnezeu Tatăl și pe care o voia pentru fiecare dintre noi.

Papa Francisc, adresându-se nouă, Familiei Calabriene, la încheierea celui de-al unsprezecelea Capitlu General al Fraților și al Surorilor, ne amintea frumusețea Carismei noastre și misiunea de a anunța Paternitatea lui Dumnezeu:

”După carisma voastră, sunteți chemați să revitalizezați în lume credința în Dumnezeu Tatăl și abandonarea filială în Providența sa. Este frumos acest lucru! Când îl contemplăm pe Isus în viața sa publică, în predicarea sa, în momentele de colocviu cu discipolii, vedem că în inima sa, pe primul loc era această dorință: să-l facă cunoscut pe Tatăl și toată misiunea sa avea ca scop să ne facă să intrăm în această relație filială care are caracteristica esențială a încrederii în Providență: că Tatăl ne cunoaște mai bine decât noi înșine și știe mai bine decât noi de ce avem nevoie. Bine, voi ați fost fascinați de această dimensiune esențială a misterului lui Cristos. Pe urmele Sfântului Ioan Calabria ați ales să o faceți a voastră și să o mărturisiți și vreți să o faceți în mod special în compania celor mai săraci, a ultimilor, a celor respinși de societate, care sunt ”perlele” voastre, precum îi numea el, Fondatorul vostru.”

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU

Din Evanghelia după sfântul Luca (Lc 11,1-11)

Isus se afla într-un loc oarecare și se ruga. Când a terminat, unul dintre discipolii săi i-a spus: „Doamne, învață-ne să ne rugăm așa cum [și] Ioan i-a învățat pe discipolii lui!”. 2 Atunci le-a zis: „Când vă rugați, spuneți: «Tată, sfînțească-se numele tău, vie împărăția ta! Dă-ne nouă în fiecare zi pâinea cea de toate zilele și iartă-ne păcatele noastre pentru că și noi iertăm oricui ne greșește; și nu ne duce în ispită!»”.

Psalmul 139

Doamne, tu mă cercetezi și mă cunoști;
știi când mă așez și când mă scol;
pătrunzi de departe intențiile mele;
fie că umblu, fie că stau culcat, nimic nu-ți scapă;
toate cărările mele îți sunt cunoscute.

Înainte de a-mi ajunge cuvântul pe limbă,
tu, Doamne, îl cunoști în întregime.
Tu mă învăluie din față și din spate
și mâna ta stă întinsă asupra mea.

Minunată este pentru mine cunoașterea ta,
prea înaltă ca să o pot [înțelege].
Unde aș putea merge departe de duhul tău
și unde aș putea fugi dinaintea feței tale?

Dacă m-aș urca la cer, tu ești acolo;
dacă m-aș coborî în locuința morților, tu ești [de față].

Dacă aș lua aripile aurorei
și m-aș opri dincolo de mare,
și acolo mâna ta m-ar conduce
și dreapta ta m-ar ține.

Dacă aș spune: „Cel puțin întunericul să mă acopere
și lumina să devină noapte în jurul meu!”,
dar nici întunericul nu-i întuneric pentru tine,
iar noaptea este luminoasă ca ziua
și întunericul este ca lumina.

Pentru că tu ai format rărunchii mei,
m-ai țesut în sânul mamei mele.

Te laud pentru că m-ai făcut [o făptură] atât de minunată!

Lucrările tale sunt admirabile!
Și sufletul meu cunoaște bine aceasta!

Oasele mele nu erau ascunse pentru tine când am fost plămădit în taină,
țesut în chip minunat în adâncimile pământului.
Ochii tăi m-au văzut înainte de a mă naște
și în cartea ta îmi erau scrise toate;
zilele erau fixate pe când nu era niciuna dintre ele.

Cât de adânci sunt, pentru mine, gândurile tale,
Dumnezeule,
de necuprins, principiile lor!
Dacă le-aș număra, ar fi mai multe ca nisipul.
Când mă trezesc, tot lângă tine sunt.

O, Dumnezeule, dacă l-ai nimici pe cel nelegiuit!
Depărtați-vă de la mine, oameni [vărsători] de sânge!
Ei vorbesc despre tine cu înșelăciune,
se ridică împotriva ta pe nedrept.

Oare nu-i urăsc eu, Doamne, pe cei ce te urăsc
și, de cei ce se ridică împotriva ta, nu mi-e silă?
Cu ură desăvârșită îi urăsc,
ca și cum ar fi dușmanii mei.

Cercetează-mă, Dumnezeule, și vezi inima mea,
încearcă și cunoaște neliniștile mele!
Vezi dacă nu merg pe o cale greșită
și condu-mă pe calea veșniciei.

DIN SCRIERILE SFÂNTULUI IOAN CALABRIA

Aceste cuvinte au fost scrise de Sfântul Ioan Calabria persoanelor care treceau prin momente de încercare și dificultate, invitându-le să încredințeze lui Dumnezeu Tatăl preocupările lor. Astăzi, aceleași cuvinte ni le adresează și nouă:

Stimată doamnă, harul Domnului Isus să fie mereu cu dumneavoastră. Cât știi și pot **vă îndemn să fiți unită cu Dumnezeu cu o mare încredere filială**, știind prin credință că **El este Tată, este Tată bun**, care, dacă vizitează creaturile sale, o face cu un plan înțelept și bun, pentru profitul lor spiritual și fericirea lor veșnică. Să profităm de aceste vizite și de aceste temeri pentru a crește într-o sfântă încredere în Dumnezeu și în

iubirea sa divină. În rest, **să ne încredințăm Providenței** pentru viitorul nostru, suntem în trecere, mereu disponibili și mereu gata pentru marea chemare. **Să-l iubim pe Domnul** și anxietățile noastre se vor transforma în mângăiere suavă și ocazie de a primi merite acum și în veșnicie.

*(Scrisoare către ALBERTINI JOLANDA * 1166/A 17-10-1944)*

Vă îndemn, pace, seninătate și **încredere multă în Dumnezeu Tatăl nostru** care ne iubește mult și dispune toate lucrurile, mereu pentru binele nostru.

Să aveți mereu încredere senină în Dumnezeu Tatăl nostru care este în ceruri și vede totul.

Fă-ți curaj; **speră mult și ai încredere în Dumnezeu Tatăl nostru care ne iubește mult**; oferă-i Lui sacrificiile tale și Domnul te va consola.

Câtă nevoie am de rugăciune! Amintește-mă la Dumnezeu ca să pot face mereu, în toate, divina voință.

Trăiește mereu în abandonare filială, în brațele iubitoare ale divinei Providențe și continuă să vezi lucrurile și evenimentele așa cum le vom vedea într-o zi, în ziua veșnică, în lumina lui Dumnezeu.

DIN CATEHEZELE PAPEI FRANCISC

Când noi ne rugăm cu „Tatăl nostru”, ne rugăm așa cum se ruga Isus. Este rugăciunea pe care a făcut-o Isus și ne-a învățat-o și pe noi; când discipolii i-au spus: „Învățătorule, învață-ne să ne rugăm așa cum te rogi tu”. Și Isus se ruga așa. Este atât de frumos să ne rugăm ca Isus!

De câte ori sunt oameni care spun „Tatăl nostru”, dar nu știu ce spun. Pentru că e adevărat, El este Tatăl, dar tu simți că atunci când spui „Tată” El este Tatăl, Tatăl tău, Tatăl omenirii, Tatăl lui Isus Cristos? Tu ai un raport cu acest Tată? Când noi ne rugăm „Tatăl nostru”, ne conectăm cu Tatăl care ne iubește, dar Duhul e cel care ne dă această conectare, acest sentiment că suntem fii ai lui Dumnezeu. (Audiența generală 14 martie 2018)

RUGĂCIUNEA CREDINCIOȘILOR

1 *"Dumnezeu este Tată, nimic nu scapă de sub privirea lui, nimic nu poate fi întâmplător, nimic ca o surpriză; totul este ordonat și reglat de înțelepciunea, puterea și bunătatea sa infinită". (SIC)*

Pentru ca să putem descoperi și înțelege semnele prezenței lui Dumnezeu Tatăl în mijlocul nostru, fii săi. **Să ne rugăm...**

2 *"Suntem mereu în mâna lui Dumnezeu, deci în mâini bune".*

Tată, ne încredințăm ție cu multă încredere pentru că știm că dispui totul pentru adevăratul nostru bine. Duhul tău să facă din noi instrumente docile, umile în mâinile tale pentru a împlini planurile divine pe care inima ta le are pentru fiecare dintre noi, din totdeauna. **Să ne rugăm...**

3 *"Nu există mamă care să-și iubească atât de mult copiii precum Dumnezeu ne iubește pe toți și pe fiecare în".*

Când singurătatea, frica, angoasa ocupă spațiul interior al inimii noastre, acoperă-ne, o Doamne, cu gingășie de mamă iar bunătatea ta să facă să înflorască adevărata pace și bucurie în viața noastră. **Să ne rugăm...**

4 *"La cârma navei este tatăl nostru ceresc, de ce să ne fie teamă? Vor veni furtuni, dificultăți; nicio teamă".*

Când ajunge ceasul crucii pentru noi, dă-ne Doamne harul de a-l primi ca pe un apel al milostivirii tale fără margini și, sincronizându-ne cu inima lui Isus și a Mariei, să putem spune: "Da, Tată, facă-se voia ta". **Să ne rugăm...**

- ✓ Rugăciune pentru a cere mijlocirea Sfântului Ioan Calabria
- ✓ Tatăl nostru
- ✓ Rugăciunea finală

Să ne rugăm:

Îți mulțumim, Doamne, pentru că l-ai dat Bisericii pe părintele Ioan Calabria și pentru că l-ai făcut să devină instrument al iubirii tale.

Îți mulțumim pentru că și noi, ca el, putem deveni tot mai încrezători în tine și în Providența ta.

Așadar, ajută-ne să lăsăm ca Duhul tău să strige în inimile noastre: *Abbà, Tată!* El să ne învețe să ne rugăm cu inimă de copii.

INTENȚIE DE RUGĂCIUNE

Să ne rugăm astăzi pentru toată Familia Calabriană, pentru ca să fim fideli misiunii noastre de vesti lumii că suntem cu toții FIII aceluiaș DUMNEZEU CARE ESTE TATĂ.

SUGESTIE: (semnul indicat anterior)

În această primă zi a novenei propunem să avem în inimă și să repetăm cererea discipolilor: **”Învățătorule, învață-ne să ne rugăm!”**

”Isuse învață-ne să spunem pur și simplu ”Tată”, să spunem ”Abbà”, ”Tăticule”, ”Tata”, dar cu încredere de copii.” (Papa Francisc)

2° giorno – Luni, 30 Septembrie
TATĂL NOSTRU
Suflarea universală a rugăciunii

SEMN sugerat

Dacă se consideră a fi oportun, se poate duce în fața altarului **o planșă cu multe chipuri, de diferite culori și expresii**, în timp ce o persoană spune:

În fața ta Tată și în fața multor frați și surori putem spune TATĂL NOSTRU.

Toți diferiți, toți iubiți de Tatăl, toți uniți în Tatăl, toți salvați și mântuiți de Tatăl.

O fraternitate universală cu gust de fii ai aceluiași Dumnezeu Tată.

Chipuri, priviri, expresii, zâmbete, diferite, dar, toți îndreptați spre singurul Tată, recunoaștem demnitatea noastră de frați și surori între noi.

“Să ne privim ca frați, ca surori și astfel să ne iubim și să ne ajutăm în viața spirituală” ne-ar spune Sf. Ioan Calabria.

INTRODUCERE

Am început ieri novena noastră de pregătire la sărbătoarea liturgică a Sf. Ioan Calabria meditând asupra dimensiunii profunde de fii cu ajutorul cuvântului TATĂ.

Astăzi, privirea noastră se lărgeste împreună cu privirea lui Isus când ne-a învățat să ne rugăm cu invocația TATĂL NOSTRU.

Cuvântul ”nostru” nu este un adjectiv posesiv ci trebuie înțeles ca universal, Tată al fiecăruia dintre noi și ne introduce într-o relație nouă cu Dumnezeu dar mai ales cu frații și surorile noastre. Cuvântul ”nostru” lărgeste suflarea rugăciunii noastre, ea devine universală.

Spunând Tatăl nostru ne recunoaștem frați și surori, nu există diferență de rasă, de culoare, de condiție socială, de roluri...

Suflarea universală a rugăciunii Tatăl nostru, ne deschide unui TU, Dumnezeu, și unui NOI care îmbrățișează toată omenirea. Sf. Ioan Calabria, a trăit această experiență a Tatălui, Tată a tuturor, fără a exclude pe nimeni, care l-a caracterizat voind să-i îmbrățișeze pe toți, în mod special pe cei mai săraci și abandonați. Inima Sf. Ioan Calabria era o inimă universală pentru că s-a rugat cu viața și a întruchipat această invitație a lui Isus: Tatăl nostru.

În această a doua zi a novenei noastre suntem invitați să deschidem ochii și inima noastră. Suntem invitați să ne recunoaștem frați și surori, fii ai aceluiași Tată ceresc care ne-a creat și ne iubește infinit fără nicio diferență.

Suntem adunați aici ca să ne lăsăm prinși de mână și conduși de Ioan Calabria și cu el să facem această experiență a unui Tată care este al tuturor și în acest Tată să ne simțim cu toții frați și surori.

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU

Din Evanghelia după sfântul Matei (5,43-48)

Ați auzit că s-a spus: «Să-l iubești pe aproapele tău și să-l urăști pe dușmanul tău!». Eu însă vă spun: iubiți-i pe dușmanii voștri și rugați-vă pentru cei care vă persecută, ca să deveniți fiii Tatălui vostru care este în ceruri, care face să răsară soarele său peste cei răi și peste cei buni și să plouă peste cei drepti și peste cei nedrepti! Căci, dacă îi iubiți pe cei care vă iubesc, ce răsplată aveți? Oare nu fac același lucru și vameșii? Și dacă îi salutați numai pe frații voștri, ce faceți mai mult? Oare nu fac același lucru și păgânii? Așadar, fiți desăvârșiți precum Tatăl vostru ceresc este desăvârșit!

Psalmul 100

Strigați de bucurie către Domnul,
toți [locuitorii] pământului,
slujiți Domnului cu bucurie,
veniți înaintea lui cu strigăte de veselie!

Intrați pe porțile lui cu [imnuri] de laudă,
intrați cu laude în casa lui!
Lăudați-l și binecuvântați numele lui!

Să știți că Domnul este Dumnezeu!
El ne-a făcut, ai lui suntem, poporul lui și turma pășunii
sale.

Căci Domnul este bun, îndurarea lui ține pe vecie
și fidelitatea lui, din generație în generație.

DIN SCRIERILE SFÂNTULUI IOAN CALABRIA

Să ne rugăm pentru ca toți să-l recunoaștem și să-l iubim pe Dumnezeu, Tatăl nostru și atunci ne vom recunoaște cu toții Frați pentru a ne iubi și ajuta să ajungem în Casa Tatălui Ceresc. (*Lett. a COATTI FAMIGLIA, 14 gennaio Anno Santo*)

“Din toate evenimentele acestea, iese în evidență un plan precis al lui Dumnezeu, bine definit, foarte clar: unitatea popoarelor, adică fraternitatea între toți oamenii, pentru că sunt copiii ai aceluiași Tată ceresc, de două milenii proclamat de Isus și pe care Apostolul îl amintea cu aceste cuvinte minunate: "omnes unum estis"!

Dar dumneavoastră înțelegeți, preasfințite și drag Părinte, că această unitate, pentru a fi vie și operativă, are nevoie de un suflet care s-o întruchipeze și s-o vestească, are nevoie de suflarea lui Dumnezeu care să-i inspire acel spiraculum vitae, acel suflet, acestui trup pregătit într-un mod magnific dar fără viață”.
(*Lett. a LOMBARDI P. RICCARDO S. J., 5-7-53*)

“De aceea, un apel puternic la Paternitatea lui Dumnezeu, la Fraternitatea în Cristos, la iubire, vor putea insufla în eforturile oamenilor acel suflu vital fără de care totul se usucă;... Poporul trebuie să vadă, să atingă cu mâna că Evanghelia și iubirea se întorc în lume, nu prin declarații verbale sau copii pe hârtie ci în persoana Preoților, a Consacraților și al Creștinilor”.

DIN CATEHEZELE PAPEI FRANCISC

Există o lipsă impresionantă în textul lui „Tatăl nostru”. Dacă eu v-aș întreba pe voi care este lipsa impresionantă în textul lui „Tatăl nostru”? Nu va fi ușor de răspuns. Lipsește un cuvânt. Gândiți-vă toți: ce anume lipsește în „Tatăl nostru”? Gândiți-vă, ce anume lipsește? Un cuvânt. Un cuvânt care în timpurile noastre – dar probabil întotdeauna – toți îl țin în mare considerație. Care este cuvântul care lipsește în „Tatăl nostru” cu care ne rugăm în fiecare zi? Pentru a economisi timp îl voi spune eu: lipsește cuvântul „eu”.

Isus învață să ne rugăm având pe buze înainte de toate acel „Tu”, pentru că rugăciunea creștină este dialog: „sfințească-se numele tău, vie împărăția ta, facă-se voia ta,„. Nu numele meu, împărăția mea, voința mea. Eu nu, nu merge. Și apoi trece la „noi”. Toată partea a doua a lui „Tatăl nostru” este declinată la persoana întâi plural: „pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o, ne iartă nouă greșelile noastre, nu ne duce pe noi în ispită, nemântuiește de cel rău”. Chiar și cererile cele mai elementare ale omului – ca aceea de a avea hrană pentru a potoli foamea – sunt la plural. În rugăciunea creștină, nimeni nu cere pâinea pentru sine: pâinea de astăzi dă-mi-o, nu, dă-ne-o, o imploră pentru toți, pentru toți săracii din lume. Nu trebuie uitat asta, lipsește cuvântul „eu”. Ne rugăm cu „tu” și cu „noi”. Este o bună învățătură a lui Isus, n-o uitați.

De ce? Pentru că nu există spațiu pentru individualism în dialogul cu Dumnezeu. Nu există prezentare a propriilor probleme ca și cum noi am fi unicii în lume care suferă. Nu există rugăciune înălțată către

Dumnezeu care să nu fie rugăciunea unei comunități de frați și surori, acel „noi”: suntem în comunitate, suntem frați și surori, suntem un popor care se roagă, „noi”. Odată capelanul dintr-o închisoare mi-a adresat o întrebare: „Spuneți-mi, părinte, care este cuvântul contrar lui «eu»?”. Și eu, naiv, am spus: „Tu”. „Acesta este începutul războiului. Cuvântul opus lui «eu» este «noi», unde este pacea, toți împreună”. Este o frumoasă învățătură pe care am primit-o de la acel preot.

Ne putem întreba: când mă rog, mă deschid la strigătul atâtor persoane apropiate sau îndepărtate? Sau mă gândesc la rugăciune ca la un soi de anestezie, pentru a putea fi mai liniștit? Arunc acolo întrebarea, fiecare să-și răspundă. În acest caz aș fi victimă a unui echivoc teribil. Desigur, rugăciunea mea n-ar mai fi o rugăciune creștină. Pentru că acel „noi”, pe care Isus ni l-a învățat, mă împiedică să fiu în pace singur și mă face să mă simt responsabil de frații mei și de surorile mele. (*Audiența generală 13 februarie 2019*)

RUGĂCIUNEA CREDINCIOȘILOR

1- *"Momentul prezent, dragilor, are nevoie de creștini adevărați, profund convinși de credința lor, strâns legați de Isus, de Evanghelie".*

Dăruiește-ne, Doamne, să fim astfel de creștini: tari în încercări, ascultători față de voința ta, încrezători în Cuvântul tău, bucuroși în a te urma, pentru ca viața și cuvintele să radieze credința noastră și să proclamăm Împărăția Ta care îi îmbrățișează pe toți. **Să ne rugăm...**

2 *"Să ne încredem în Dumnezeu, Tatăl nostru și în Cuvântul său".*

Isuse, tu ești Cuvântul vieții care ne arată chipul Tatălui nostru. Fă ca ascultându-te pe tine să-l putem asculta pe Tatăl și să primim fiecare Cuvânt al său și fiecare persoană cu credință și iubire, conști că doar în El vom găsi sensul profund al existenței noastre. **Să ne rugăm...**

3 *"Isus îi iubește și îi caută pe păcătoși, disprețuiește lucrurile pământești; ne spune că nu suntem creați pentru pământ ci pentru cer, că aici, jos, suntem frați, fiii Tatălui care este în ceruri".*

Pentru ca dezlipiți de bunurile acestei lumi să fim semne ale fraternității și solidarității față de frații noștri mai nevoiași, bolnavi, săraci, fără casă și față de orice persoană aflată în orice fel de nevoie, văzând în toți chipul Fiului lui Dumnezeu. **Să ne rugăm...**

ÎNCHEIERE

✓ **Rugăciune pentru a cere mijlocirea Sfântului Ioan Calabria**

✓ **Tatăl nostru** (*Ne rugăm prinzându-ne de mâini*)

✓ **Rugăciunea finală**

Să ne rugăm:

Îți mulțumim, Doamne, pentru că l-ai dat Bisericii pe părintele Ioan Calabria și pentru că l-ai făcut să devină instrument al iubirii tale.

Îți mulțumim pentru că și noi, ca el, putem deveni tot mai încrezători în tine și în Providența ta.

Ajută-ne să lăsăm ca Duhul tău să strige în inimile noastre: *Abbà, Tată!* El să ne învețe să ne rugăm cu inimă deschisă și universală, îmbrățișând pe toți frații și surorile noastre, în special pe cei mai nevoiași.

Prin Cristos Domnul nostru. Amin

INTENȚIE DE RUGĂCIUNE

Astăzi suntem invitați să ne rugăm pentru fraternitatea universală, pentru toate persoanele pe care nu le cunoaștem și pentru care nu ne-am rugat niciodată. Suntem invitați să ne simțim uniți cu marea familie umană, toți fii ai aceluiași Tată.

SUGESTIE:

Să avem în inimă invitația Sfântului Ioan Calabria: *“Să ne privim ca frați, ca surori și astfel să ne iubim și să ne ajutăm în viața spirituală”*. Putem să ne luăm angajamentul de a ne apropia de vreo persoană pe care de mult timp nu o vizităm sau nu o sunăm. Sau putem ajuta pe cineva despre care știm că are o nevoie particulară pentru a-l încuraja.

3° zi – Marți, 1 Octombrie

**TATĂ CARE EȘTI ÎN CERURI,
SFINȚEASCĂ-SE NUMELE TĂU**
... cu inimă recunoscătoare și umilă

SEMN sugerat

(Un vas cu apă va primi florile care vor fi aduse ca semn alături de o imagine sacră sau de imaginea Sfântului Ioan Calabria)

Florile câmpului sunt colorate și sunt simbolul frumuseții și al deschiderii noastre spre lumină în umilință și simplitate. Sunt un imn de laudă către creator.

În numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh...

INTRODUCERE

În a treia zi a novenei, suntem adunați aici, Doamne, pentru a sta cu tine și-ți suntem recunoscători pentru iubirea gratuită față de noi.

“Tată care ești în ceruri...”. Nu este locul unde stă Dumnezeu, departe, “dezlipit”, ci este un mod de a fi. Dumnezeu este dincolo de orice. Dumnezeu este bucățița cerească, bucățița care întrece orice hotar. Cerul și pământul sunt lucrarea lui Dumnezeu și aparțin unul altuia și împreună compun creația dar limita umană a separat cele două elemente însă sensul misiunii lui Isus este tocmai acela de a recupera legătura dintre cer și pământ și de a o vindeca pe ultima. Se fac rugăciuni pentru ca cerul și pământul să fie din nou unite iar rugăciunea Tatăl nostru intenționează să facă chiar acest lucru.

Sfântul Ioan Calabria spunea: “Vă îndemn la o sfântă umilință, război împotriva egou-lui nostru, a iubirii față de noi înșine care ne face să credem că suntem ceva, însă noi, ca noi, nu suntem buni de nimic. Simt că trebuie să vă dau un îndemn și acesta este: în ceea ce faceți nu trebuie niciodată să vă propuneți cu un nume mare și ca să aveți un câștig al vostru personal ci mereu binele și favoarea Operei.

Noi trebuie să dispărem: cea care trebuie să rămână este Opera, doar Opera. Să rămânem jos, umili; să păstrăm, cu harul lui Dumnezeu această convingere a nimicniciei noastre; s-o păstrăm în mod special cu privire la viața noastră interioară”.

Prima dintre cele șapte invocații ale rugăciunii Tatăl nostru este **“sfințească-se numele tău”**. Cel creat sfințește numele lui Dumnezeu atunci când dă mărturie despre natura lui Dumnezeu, despre milostivirea sa, tocmai prin modul său de a trăi zi de zi. A ne ruga *sfințească-se numele tău*, ne amintește că nu trebuie să lăsăm în umbră experiența noastră de a fi atinși de Dumnezeu așa cum suntem: cu preocupările noastre, ideile, dorințele și cu alipirea noastră de noi înșine.

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU

Din Evanghelia după sfântul Luca (Lc 10, 21)

În ceasul acela, [Isus] a tresăltat de bucurie în Duhul Sfânt și a spus: „Te preamăresc pe tine, Tată, Domn al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns acestea celor înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit celor mici. Da, Tată, pentru că aceasta a fost plăcerea ta.

Psalmul 145 (144)

O, Dumnezeu, regele meu, vreau să te preamăresc și să binecuvântezez numele tău în veac și pentru totdeauna!

Te voi binecuvânta în toate zilele și voi lăuda numele tău în veac și pentru totdeauna. Domnul este mare și preainălțat, măreția lui este fără margini.

O generație va povesti altei generații lucrările tale și vor face cunoscute vitejiile tale.

Vor lăuda strălucirea măririi tale și vor medita la cuvintele tale minunate.

Vor povesti puterea faptelor tale înfricoșătoare și vor vorbi despre măreția ta; vor răspândi amintirea bunătății tale fără margini și vor striga de bucurie pentru dreptatea ta.

Domnul este îndurător și [plin de] dragoste, el este îndelung răbdător și [plin] de îndurare; Domnul este bun față de toți, el își arată dragostea față de orice făptură.

Să te laude pe tine, Doamne, toate lucrările tale și credincioșii tăi să te binecuvânteze; să facă cunoscută gloria domniei tale și să vorbească despre puterea ta!

[Credincioșii] tăi să facă cunoscute tuturor oamenilor [faptele] puterii tale și gloria [plină de] strălucire a domniei tale.

Împărăția ta este împărăția tuturor veacurilor și stăpânirea ta [va dăinui] din generație în generație. Domnul este fidel în toate cuvintele sale și sfânt în toate lucrările sale. Domnul îi sprijină pe toți cei care dau să cadă și îi ridică pe toți cei căzuți.

Ochii tuturor sunt [îndreptați] spre tine în așteptare, tu le dai hrană la vreme potrivită.

Tu deschizi mâinile tale și saturezi cu dărnicie orice vietate.

Drept este Domnul pe toate căile sale și credincios în toate lucrările sale.

Domnul este alături de toți cei care-l cheamă, de toți cei care-l cheamă în adevăr.

El împlinește dorințele celor care se tem de el, le ascultă rugăciunea și îi salvează;

Domnul îi apără pe toți cei care îl iubesc, și-i nimicește pe toți cei nelegiuți. Gura mea să vestească lauda Domnului, toată făptura să binecuvânteze numele său sfânt în veci și pentru totdeauna!

DIN SCRIERILE SF. IOAN CALABRIA

Calitățile, super inteligența și știința sunt utile când sunt unite cu Duhul Sfânt, însă, calitățile, știința și super inteligența nu sunt altceva decât un schelet care cade la prima suflare de vânt dacă nu este prezent Duhul Sfânt.

Valoarea unui suflet! O, un suflet! Ceea ce gândește Isus despre un suflet!

Dacă o piatră prețioasă ar fi acoperită de praf sau chiar de noroi, cât de repede ar fi adunată!

Cu foarte mare grijă ar fi curățată de praf, de noroi... O, un suflet, un suflet! Valorează miliarde și miliarde! [Când i-a fost spus că primea misionarele, s-a entuziasmat și mai mult și zise:]

Simțeam un foc, o căldură pe care nu mi-o puteam explica!

Da, mă voi ruga pentru China, pentru India, pentru misiuni!

Dacă suntem în China: Tatăl nostru care ești în ceruri!

Dacă suntem în India: Tatăl nostru care ești în ceruri!

Și apoi, apoi va cădea cortina.

Una dintre caracteristicile care arată că o activitate vine de la Dumnezeu este încetineala. Încet, încet, dacă nu vedeți rezultate, nu vă descurajați, mereu înainte.

(A CANOSSIANE * 2315/A 29-10-1937)

Când vorbim cu Dumnezeu, nu facem asta pentru a-i revela lui ceea ce avem în inimă: el cunoaște asta mult mai bine decât noi! Dacă Dumnezeu este un mister pentru noi, noi în schimb nu suntem o enigmă în ochii săi (cf. Ps 139,1-4). Dumnezeu este ca acele mame cărora le este suficientă o privire pentru a înțelege totul despre copii: dacă sunt bucuroși sau triști, dacă sunt sinceri sau ascund ceva...

Primul pas al rugăciunii creștini este așadar încredințarea de noi înșine lui Dumnezeu, providenței sale. Este ca și cum am spune: „Doamne, tu știi toate, nici nu este nevoie să-ți povestesc durerea mea, îți cer numai ca tu să fii aici lângă mine: Tu ești speranța mea”. Este interesant de notat că Isus, în predica de pe munte, imediat după ce a transmis textul lui „Tatăl nostru”, ne îndeamnă să nu ne preocupăm și să nu ne îngrijorăm pentru lucruri. Pare o contradicție: mai întâi ne învață să cerem pâinea cea de toate zilele și apoi ne spune: „Nu vă îngrijorați spunând: ce vom mânca? Ce vom bea? Cu ce ne vom îmbrăca?” (Mt 6,31). Însă contradicția este numai aparentă: cererile creștinului exprimă încrederea în Tatăl; și tocmai această încredere ne face să cerem ceea ce avem nevoie fără îngrijorare și agitare.

Pentru aceasta ne rugăm spunând: „Sfințească-se numele tău!”. În această cerere – prima! „Sfințească-se numele tău!” – se simte toată admirația lui Isus față de frumusețea și măreția Tatălui, și dorința ca toți să-l recunoască și să-l iubească pentru ceea ce este cu adevărat. Și în același timp există implorarea ca numele său să fie sfințit în noi, în familia noastră, în comunitatea noastră, în întreaga lume. Dumnezeu este cel care sfințește, cel care ne transformă cu iubirea sa, dar în același timp și noi, cu mărturia noastră, suntem cei care manifestăm sfințenia lui Dumnezeu în lume, făcând prezent numele său. Dumnezeu este sfânt, dar dacă noi, dacă viața noastră nu este sfântă, există o mare incoerență! Sfințenia lui Dumnezeu trebuie să se oglindească în acțiunile noastre, în viața noastră. „Eu sunt creștin, Dumnezeu este sfânt, dar eu fac atâtea lucruri urâte”, nu, asta nu folosește. Asta face și rău; asta scandalizează și nu ajută. Sfințenia lui Dumnezeu este o forță în expansiune și noi implorăm pentru ca să sfărâmăm în grabă barierele din lumea noastră. Atunci când Isus începe să predice, primul care plătește consecințele este tocmai răul care chinuiește lumea. (Audiența generală 27 februarie 2019)

RUGĂCIUNEA CREDINCIOȘILOR

Să ne rugăm împreună: **”Sfințească-se numele tău”**

Când trăim situații dificile, când simțim că avem puțină credință și puțină putere pentru a depăși acele momente de deznădejde **te rugăm**

Când lumina Duhului Sfânt începe să se stingă în viața noastră și în relațiile noastre, când nu reușim să-l privim pe celălalt cu iubire maternă și paternă, când judecăm și murmurăm **te rugăm**

Când vrem să impunem modul nostru de a gândi, când orgoliul este mai puternic decât binele comun iar ochii noștri nu reușesc să vadă nevoia de iubire a celor care ne înconjoară **te rugăm**

Când ispita de a ne afirma este mai tare decât iubirea ta pentru noi, când nu reușim să construim relații fructuoase **te rugăm**

Când nu simțim recunoștința și bucuria de a trăi și de a fi fiii și ficele tale, uitând de paternitatea ta **te rugăm**

Fă, Tată Sfânt, să umplem zilele și inimile noastre cu recunoștință și bucurie înălțând către tine rugăciunea noastră **te rugăm**

ÎNCHEIERE

- ✓ Rugăciune pentru a cere mijlocirea Sfântului Ioan Calabria
- ✓ Tatăl nostru
- ✓ Rugăciunea finală

Să ne rugăm:

Dăruiește-ne Doamne harul de a sfinți numele tău în viața de zi cu zi prin angajamentele și aderarea noastră la Carisma paternității și a încrederii în Providența lui Dumnezeu. Ajută-ne să fim atenți față de cei marginalizați precum Sfântul Ioan Calabria ne-a lăsat ca moștenire, pentru ca să putem deschide inima noastră la nevoile celor pe care îi întâlnim și să ne deschidem precum florile în fața soarelui. Prin Cristos Domnul nostru...

INTENȚIE DE RUGĂCIUNE

Să ne rugăm pentru unitatea Bisericii. Viața noastră să fie din ce în ce mai primitoare și de comuniune cu toți pentru că astfel manifestăm lumii că sfințim numele Domnului. A ne privi cu toții ca frați și surori este intenția pe care o păstrăm astăzi în inimă și care se va vedea în întâlnirea cu ceilalți.

TATĂ, VIE ÎMPĂRĂȚIA TA
Fragilitate și sărăcie... spațiu privilegiat de Dumnezeu

SEMN sugerat

1 – În mijlocul poporului se poate așeza un bilețel pe care este desenată o inimă iar deasupra se pune o piatră. La sfârșitul întâlnirii, piatra va fi dată la o parte.

2 – Dacă se consideră oportun, se poate invita o persoană ca să dea mărturie despre o experiență puternică a prezenței lui Isus în viața proprie.

INTRODUCERE

Această zi, a patra a novejii noastre, ne introduce într-o temă centrală a Evangheliei lui Isus și anume, Împărăția lui Dumnezeu. Nu este ușor să definim ce este. Isus nu ne oferă niciodată o definiție teorică. Se mulțumește făcând aluzie prin comparații și parabole.

Împărăția este ca o sămânță, este asemănătoare unei mreje, seamănă cu o perlă, cu o comoară ascunsă în pământ... Sunt comparații care descriu câteva aspecte ale Împărăției fără a se da o definiție precisă și completă.

Nu se știe bine ce este și totuși, Isus le cere discipolilor săi să o caute și le dă un indiciu cu privire la localizare: "...iată, Împărăția lui Dumnezeu este în mijlocul vostru!" (Lc 17,20-21).

Textul original din limba greacă folosește cuvintele: entòs umon. Entòs înseamnă *în mijlocul sau în interiorul*. Se poate traduce cu ambele forme. Împărăția este în mijlocul nostru, este în fiecare dintre noi. Cere să se întrupeze în viața noastră, acolo unde trăim – învățăm – muncim. Împărăția lui Dumnezeu locuiește în tine! Deci, a învăța să ne rugăm «Vie împărăția ta», este o invitație de a ne reîntoarce la școala lui Isus pentru ca însăși viața noastră să devină rugăciune: loc de relație cu Dumnezeu și cu toată umanitatea, loc interior unificat, nu împărțiat. Acesta este "singurul lucru necesar".

CUVÂNTUL DOMNULUI

Din Evanghelia după sfântul Luca 10, 38-42

Pe când mergeau, au intrat într-un sat. O femeie cu numele de Márta l-a primit în casa ei. Aceasta avea o soră numită Maria care, stând la picioarele Domnului, asculta cuvântul lui. Însă Márta era ocupată cu multele griji [ale casei]. Venind la el, i-a zis: „Doamne, nu-ți pasă că sora mea m-a lăsat singură să servesc? Spune-i să mă ajute!”. Domnul, răspunzând, i-a zis: „Márta, Márta, pentru multe te mai îngrijorezi și te frământă, însă un [lucru] e necesar: Maria și-a ales partea cea bună, care nu-i va fi luată”.

PSALM

Psalmul 84 (83)

Cât de plăcute sunt lăcașurile tale,
Doamne Sabaót!

Sufletul meu suspină, ba chiar tânjește după curțile
Domnului.

Inima mea și trupul meu tresaltă de bucurie în
Dumnezeul cel viu!

Până și vrabia își găsește o casă și rândunica un cuib
unde să-și pună puii lor:
altarele tale, Doamne Sabaót, regele meu și Dumnezeul
meu!

Fericiți sunt cei care locuiesc în casa ta,
pentru că te pot lauda mereu!
Fericit este omul care [își află] tăria în tine
și căile tale sunt [mereu] în inima sa!

Trecând prin Valea Plângerii, o preschimbă în izvor
și ploaia timpurie o acoperă cu binecuvântări.
Ei merg [crescând] în putere,
până ce se va face văzut în Sión Dumnezeul
dumnezeilor.

Doamne Dumnezeule Sabaót, ascultă rugăciunea mea;
Dumnezeul lui Iacób, pleacă-ți urechea!
Dumnezeule, scutul nostru,
privește și vezi fața unsului tău!

Căci mai bună este o zi în curțile tale decât o mie [în altă
parte];
prefer să stau în pragul casei Dumnezeului meu
decât să locuiesc în corturile celor nelegiuiți.
Domnul Dumnezeu este soare și scut;
Domnul dăruiește har și glorie;
nu refuză niciun bine celor ce umblă fără de prihană.
Doamne Sabaót, fericit este omul care se încrede în
tine!

DIN SCRIERILE SFÂNTULUI IOAN CALABRIA

... vă recomand viața interioară adică viața de unitate cu Domnul nostru Isus Cristos; viță și mlădițe, iată cum trebuie să fim uniți cu Isus dacă vrem să facem ceva bun; pentru că, o, dragii mei, noi ca noi nu suntem capabili de altceva decât să stricăm, trebuie să fim convinși de acest lucru, deci să nu ne încredem în puterile noastre ci în ajutorul lui Dumnezeu care nu ne va lipsi dacă noi îl vom merita, și îl vom merita dacă vom fi într-adevăr umili, docili, fără cap, cârpe și lut, disponibili la tot, nu în cuvinte ci în fapte. Și dacă chiar vreți să hrăniți în voi viața interioară, vă sfătuiesc să nu lăsați aceste practici de pietate: Sfânta Meditație, lectura spirituală, Sfânta Liturghie și Sfânta Împărtășanie etc. Vă recomand punctualitatea, fiți corecți, fideli. Fără toate acestea va lipsi uleiul din candelile noastre și vai nouă dacă în Casa Domnului vom fi candelile stinse! La ce ar folosi dacă nu la a fi aruncate? Pierderea vocației, Dumnezeuul meu, ce nenorocire pentru un consacrat dar mai ales pentru un Sărac Slujitor!

*(LETT. COLLETT. * LETTERA XXVI 22 agosto 1941)*

Viața interioară nu va fi îngrijită suficient niciodată; dacă tuturor creștinilor Isus a spus: "fără mine nu puteți face nimic"; cu atât mai mult nouă, consacraților, chemați să lucrăm pentru suflete! Vom putea face eforturi, transpira, consuma în sute și mii de activități; dar dacă va lipsi viața interioară, nu vom obține niciun rezultat pentru că fără legătura divină Dumnezeu nu ne poate folosi ca instrumente ale sale.

Așadar, să dăm primul loc vieții interioare; să fim strâns uniți cu Isus Cristos cu un duh de rugăciune, cu iubire sinceră, care să ne facă să ne gândim mereu la El și să alergăm la ajutorul lui, indispensabil pentru ca apostolatul nostru să fie rodnic.

*(LETT. COLLETT. * LETTERA LXXXI Verona, 21 luglio 1953)*

PAPA FRANCISC

Tema centrală a Evangheliei lui Isus este Împărăția lui Dumnezeu. Isus este Împărăția în persoană, este Emanuel, Dumnezeu-cu-noi. În inima omului Împărăția, regalitatea lui Dumnezeu își face lăcaș și crește. Împărăția este dar și promisiune în același timp. Ne-a fost dată deja în Isus, dar trebuie încă să ajungă la împlinire. De aceea în fiecare zi ne rugăm: "Vie împărăția ta".

(din mesajul Papei Francisc pentru a XXIX-a Zi Mondială a tinerilor 2014)

În această penultimă cateheză despre rugăciune vorbim despre perseverența în rugăciune. Este o invitație, ba chiar o poruncă venită din Sfânta Scriptură. Itinerarul spiritual al Pelerinului rus începe atunci când se întâlnește cu o frază a Sfântului Paul din Prima Scrisoare către Tesaloniceni: „Rugați-vă fără încetare! Mulțumiți pentru toate!” (5,17-18). Cuvântul apostolului îl impresionează pe acel om și el se întreabă cum este posibil să se roage fără încetare, dat fiind că viața noastră este fragmentată în atâtea momente diferite,

care nu fac posibilă mereu concentrarea. De la această întrebare începe căutarea sa, care-l va conduce la descoperirea a ceea ce este numită rugăciunea inimii. Ea constă în a repeta cu credință: „Doamne Isuse Cristoase, Fiul lui Dumnezeu, ai milă de mine păcătosul!”. O rugăciune simplă, dar foarte frumoasă. O rugăciune care, puțin câte puțin, se adaptează la ritmul respirației și se extinde la toată ziua. De fapt, respirația nu încetează niciodată, nici măcar în timp ce dormim; și rugăciunea este respirația vieții.

Așadar, rugăciunea este un soi de portativ muzical, unde noi punem melodia vieții noastre. Nu este în contrast cu activitatea zilnică, nu intră în contradicție cu multele mici obligații și întâlniri, dimpotrivă este locul în care fiecare acțiune își regăsește sensul său, motivația sa, pacea sa.

Atunci când, în Evanghelia lui Luca (cf. 10,38-42), Isus îi spune Sfintei Marta că singurul lucru cu adevărat necesar este ascultarea lui Dumnezeu, nu vrea deloc să disprețuiască multele treburi pe care ea le face cu atâta angajare.

În ființa umană totul este „binar”: trupul nostru este simetric, avem două brațe, doi ochi, două mâini... Tot așa și munca și rugăciunea sunt complementare. Rugăciunea – care este „respirație” a toate – rămâne ca fundal vital al muncii, chiar și în momentele în care nu este explicată. Este inuman să fim atât de absorbiți de muncă încât să nu mai găsim timpul pentru rugăciune.

În același timp, nu este sănătoasă o rugăciune care se înstrăinează de viață. O rugăciune care ne înstrăinează de concretețea vieții devine spiritualism, sau, mai rău, ritualism. Amintim că Isus, după ce le-a arătat discipolilor gloria sa pe muntele Tabor, n-a voit să prelungească acel moment de extaz, ci a coborât cu ei de pe munte și a reluat drumul zilnic. Pentru că experiența aceea trebuia să rămână în inimi ca lumină și forță a credinței lor; precum și o lumină și forță pentru zilele care vor veni în curând: cele ale Pătimirii. Astfel, timpii dedicați pentru a fi cu Dumnezeu reînsuflețesc credința, care ne ajută în concretețea vieții, iar credința, la rândul său, alimentează rugăciunea, fără încetare. În această circularitate între credință, viață și rugăciune se menține aprins acel foc al iubirii creștine pe care Dumnezeu o așteaptă de la noi.

(Audiența generală 09 iunie 2021)

RUGĂCIUNEA CREDINCIOȘILOR

1- *“Singurul gând să fie Căutarea Împărăției lui Dumnezeu și a dreptății lui prin studiul practic al Domnului nostru Isus Cristos.”*

A te primi pe Tine, Isuse, înseamnă a primi împărăția în noi. Dăruiește-ne înțelepciunea inimii pentru a te alege pe Tine ca singurul centru al vieții noastre. **Să ne rugăm**

2- *“Precum soarele luminează mereu, mereu împrăștie binefacerile sale pe pământ, tot așa Dumnezeu ne va urmări cu Providența Sa iubitoare, în ciuda norilor și a furtunilor care o vor putea ascunde pentru anumite perioade ”.*

Singura noastră speranță să fie în tine, o Providență iubitoare, care dai îmbrăcăminte crinilor și hrană păsărilor din văzduh și dai cu mai multă îmbelșugare ceea ce este necesar celor care caută Împărăția ta cu inimă curată. **Să ne rugăm**

3- *“ Vă recomand să căutați în primul rând Împărăția lui Dumnezeu care va fi depozit și garanție chiar și a lucrurilor materiale”.*

Doamne, tu ne chemi să *“căutăm Împărăția ta înainte de toate”*, ajută-ne să fim adevărate *“Evanghelii vi”*, mărturisitori bucurători ai prezenței tale în lume. **Să ne rugăm**

4- *“Vă recomand viața de rugăciune și unitate cu Dumnezeu; amintiți-vă că toată puterea noastră vine de aici, pentru că singuri nu putem formula nici măcar un gând bun”.*

Isuse, care ne-ai spus *“Fără mine nu puteți face nimic”*, eliberează-ne de anxietatea și de preocupările pentru situațiile diferite ale vieții, cu siguranța că tu ești mereu cu noi și numai Tu ești cel de care avem nevoie. **Să ne rugăm**

ÎNCHEIERE

✓ **Rugăciune pentru a cere mijlocirea Sfântului Ioan Calabria**

✓ **Tatăl nostru**

✓ **Rugăciunea finală**

Să ne rugăm.

Îți mulțumim Doamne pentru că l-ai dat pe Sfântul Ioan Calabria Bisericii și pentru că l-ai făcut instrument al iubirii Tale.

Îți mulțumim pentru că prin exemplul său și cu ajutorul sfaturilor sale părintești ne invită să rămânem mereu în comuniune cu Tine cu scopul de a fi mereu pregătiți pentru venirea Împărăției Tale.

INTENȚIE DE RUGĂCIUNE

Să ne rugăm astăzi pentru ca toți membrii familiei Calabriene să poată înainta cu umilință pe drumul de credință până când vom ajunge să fim una cu Isus, să avem sentimentele lui și să putem exclama împreună cu Sfântul Paul: "Nu mai sunt eu acela care trăiesc: Cristos trăiește în mine!"

SUGESTIE:

Toată ziua, după modelul "rugăciunii inimii", să umplem momentele dintre acțiunile noastre de fiecare zi cu conștientizarea prezenței lui Isus în noi înșine.

5° zi– Joi 3 Octombrie

**TATĂ, FACĂ-SE VOIA TA
PRECUM ÎN CER AȘA ȘI PE PĂMÂNT**
Încredințează-te în mâinile lui Dumnezeu

SEMN sugerat

Boabe de semințe pe pământ, fie *“că doarme sau nu, noaptea sau ziua, sămânța încolțește și crește”*, sunt câteva cuvinte cheie care ne vor ajuta să ne rugăm, să medităm și ne invită să primim timpul lui Dumnezeu pentru a crește într-o relație de încredere în El.

INTRODUCERE

Suntem în a cincea zi a novenei de pregătire la Sărbătoarea Liturgică a Sfântului Ioan Calabria, timp în care ne rugăm și aprofundăm rugăciunea **Tatăl nostru, Evanghelia în miniatură**. Astăzi suntem invitați să ne rugăm: *Tată, făcă-se voia ta precum în cer așa și pe pământ*, cu invitația *“Încredințează-te în mâinile lui Dumnezeu”*.

A se încredința în mâinile Tatălui trebuie să fie atitudinea fundamentală a oricărui membru care aparține Familiei Calabriene iar conștientizarea apropierei Sale, trebuie să fie mărturisită tuturor cu viața, în simplitate. Cu cât mai mult trăim comuniunea cu Tatăl printr-o încredere totală, cu atât mai mult suntem capabili să căutăm, să discernem și să împlinim Voința Sa așa cum a făcut Sfântul Ioan Calabria. Vrem astăzi să primim chemarea pe care Dumnezeu ne-o adresează pentru a învăța să trăim încredințarea în mâinile Tatălui în orice eveniment din viața noastră de zi cu zi.

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU

Din Evanghelia după sfântul Luca (Lc. 22, 40-46)

Fiind în acel loc, le-a spus: „Rugați-vă, ca să nu intrați în ispită!”. [Isus] s-a îndepărtat de ei ca la o aruncătură de piatră și, punându-se în genunchi, se ruga, spunând: „Tată, dacă vrei, îndepărtează potirul acesta de la mine, dar nu voința mea, ci a ta să fie!”. Atunci i s-a arătat un înger din cer care l-a întărit. Și fiind în agonie, se ruga și mai stăruitor, iar sudoarea lui a devenit ca picăturile de sânge care cădeau pe pământ. Când s-a ridicat de la rugăciune și a venit la discipoli, i-a găsit dormind din cauza tristeții și le-a zis: „De ce dormiți? Sculați-vă și rugați-vă, ca să nu intrați în ispită!”.

PSALM

Psalmul 25 – Rugăciunea plină de încredere

Către tine, Doamne, înalț sufletul meu,
Dumnezeul meu, mă încred în tine;
să nu fiu făcut de rușine,
ca să nu râdă de mine dușmanii mei!
Toți cei care speră în tine nu vor fi făcuți de
rușine.
Vor fi făcuți de rușine cei care te trădează
pentru lucruri de nimic.
Fă-mi cunoscute, Doamne, căile tale

și învață-mă cărările tale!
Călăuzește-mă în adevărul tău și învață-mă,
căci tu ești Dumnezeuul mântuirii mele
și pe tine te-am așteptat ziua întregă!
Amintește-ți, Doamne, de îndurarea și de
milostivirea ta,
pentru că ele sunt din veșnicie!

Nu-ți adu aminte de păcatele tinereții mele
și de nelegiuirile mele;
adu-ți aminte de mine în milostivirea ta,
pentru bunătatea ta, Doamne!

Domnul este bun și drept,
de aceea el îi învață pe cei păcătoși calea;

îi face pe cei sărmani să umble după
dreptate,
îi învață pe cei umiliți căile sale.
Toate căile Domnului sunt îndurare și
adevăr
pentru cei ce păzesc alianța și mărturiile
sale.

DIN SCRIERILE SFÂNTULUI IOAN CALABRIA

“ Să avem încredere în Dumnezeu; v-o repet: să credem în Dumnezeu cu credință tare, neclintită, simplă. Îmi vine în minte un episod drag pe care l-am citit cu mulți ani în urmă. O navă era în mijlocul unei furtuni; toți pasagerii erau preocupați și neliniștiți datorită pericolului de a se scufunda. Dar iată, între toți disperații, era un copilăș care într-un colț al navei se juca, fără nicio frică.

– Cum?! Tu te joci? Nu ți-e frică? – Tatăl meu conduce nava; am încredere.

Dragi și iubiți frați: la cârma navei este Tatăl nostru ceresc; de ce să ne temem? Vor veni furtuni, dificultăți; să nu ne fie frică! Cârmaciul nu va da faliment în angajamentul său; iar noi vom ajunge la port.

Suntem în călătorie spre Cer, dragii mei; viața noastră este orientată către cer; a-l cunoaște, a-l iubi, a-l sluji pe Dumnezeu pe pământ, a-l avea pentru totdeauna în Ceruri, iată ceea ce contează, ceea ce dă valoare vieții. Restul nu are nicio valoare. Să avem privirea ațintită spre Paradis și vom munci mai bine aici pe pământ, trăind timpul nostru, împlinind planurile divine spre binele spiritual pentru timpurile actuale.

Să ne amintim și de scopul principal al Operei precum ni-l prezintă Constituțiile: să mărturisim lumii că Dumnezeu este Tată și conduce Opera cu Providența sa. Așadar, să începem și noi să-l considerăm Tatăl nostru: să ne încredințăm Lui cu încredere de fii”.

Scrisoare către consacrați, LXXVIII, 18.11.1952)

DIN CATEHEZELE PAPEI FRANCISC

Deci, rugându-ne „facă-se voia ta”, nu suntem invitați să ne plecăm capul în mod servil, ca și cum am fi sclavi. Nu! Dumnezeu ne vrea liberi; iubirea lui ne eliberează. De fapt, „Tatăl nostru” este rugăciunea fiilor, nu a sclavilor; ci a fiilor care cunosc inima tatălui lor și sunt siguri de planul său de iubire. Vai de noi dacă, rostind aceste cuvinte, am ridica din umeri în semn de capitulare în fața unui destin care ne repugnă și pe care nu reușim să-l schimbăm. Dimpotrivă, este o rugăciune plină de încredere arzătoare în Dumnezeu care vrea pentru noi binele, viața, mântuirea. O rugăciune curajoasă, și combativă, pentru că în lume sunt atâtea, prea multe realități care nu sunt după planul lui Dumnezeu. Toți le cunoaștem. Parafrazându-l pe profetul Isaia, am putea spune: „Aici, Tată, este războiul, samavolnicia, exploatarea; dar știm că Tu vrei binele nostru, de aceea te implorăm: facă-se voia ta! Doamne, răstoarnă planurile lumii, transformă săbiile în pluguri și sulilele în seceri; nimeni să nu se mai ocupe de arta războiului!” (cf. 2,4). Dumnezeu vrea pacea.

„Tatăl nostru” este o rugăciune care aprinde în noi aceeași iubire a lui Isus față de voința Tatălui, o flacără care determină la transformarea lumii cu iubirea. Creștinul nu crede într-un destin fatal. Nu există nimic aleatoriu în credința creștinilor: există în schimb o mântuire care așteaptă să se manifeste în viața fiecărui bărbat și a fiecărei femei și să se împlinească în veșnicie. Dacă ne rugăm este pentru că noi credem că Dumnezeu poate și vrea să transforme realitatea învingând răul cu binele. De acest Dumnezeu are sens să ascultăm și să ne abandonăm și în ora celei mai dure încercări. (*Audiența generală 20 martie 2019*)

RUGĂCIUNEA CREDINCIOȘILOR

1. Tată, pentru ca încrederea noastră să fie practică, harnică, să caracterizeze regula constantă a acțiunilor noastre, a gândurilor noastre, a opiniilor noastre și să nu fie contradicție între credința pe care o profesăm și comportamentul pe care îl avem. **Să ne rugăm...**
2. Fă să devenim instrumente docile și umile în mâinile tale, pentru a împlini planurile tale pline de iubire. Iar dacă ni se pare că roadele sunt puține, amintește-ne că noi nu vedem lucrarea pe care Tu o îplinești în secret, după timpul tău, după zilele și căile tale. **Să ne rugăm...**
3. Tată, Tu ne inviți să nu ne preocupăm pentru ziua de mâine. "Ajunge fiecărei zile greutatea ei", ne spune Isus. Ziua de mâine este în mâinile tale iar Tu te vei gândi la tot și la toți, în mod special la cei nefericiți și nevoiași. Ajută-ne să te putem sluji cu toată inima, siguri că nu se va întâmpla nimic fără voința și permisiunea Ta. **Să ne rugăm...**
4. Tată, pentru ca relația noastră cu Tine să fie adevărată și profundă pentru a putea "reseta" viața noastră, relațiile noastre și activitățile noastre din perspectiva abandonării în Tine. **Să ne rugăm...**

ÎNCHEIERE

✓ **Rugăciune pentru a cere mijlocirea Sfântului Ioan Calabria**

✓ **Tatăl nostru**

✓ **Rugăciunea finală**

Să ne rugăm:

Îți mulțumim Doamne pentru că l-ai dat pe Sfântul Ioan Calabria Bisericii și pentru că l-ai făcut instrument al iubirii Tale.

Îți mulțumim pentru că și noi, după exemplul lui, putem deveni tot mai încrezători în Tine și în Providența ta.

Așadar, ajută-ne să lăsăm ca Duhul tău să stige în inima noastră: Abbà, Tată! El să ne învețe să ne rugăm cu inimă de fii.

INTENȚIA DE RUGĂCIUNE:

Ne rugăm pentru vocații. Dumnezeu atinge existența noastră cu iubirea sa și ne cheamă să trăim vocația noastră particulară. Avem nevoie de vocații generoase, perseverente, autentice, conștiente că sunt chemate de Dumnezeu pentru a-i sluji pe ceilalți și a fi promotori de vocații pentru Biserică.

SUGESTIE: O mărturie vocațională a cuiva care a încercat să înțeleagă voința lui Dumnezeu asupra sensului vieții sale și a simțit chemarea lui Dumnezeu de a îmbrățișa planul Său.

TATĂ, DĂ-NE PÂINEA CEA DE TOATE ZILELE

Răsfățați de Providența maternă...

SEMN sugerat

Propunem să fie dus un **coș gol** iar câteva persoane să pună în ea **diferite alimente, roade ale pământului, daruri ale Providenței, pâine...**

Se poate citi această rugăciune:

*Tată, viața noastră este mereu plină de preocupări.
Ne stresăm pentru multe lucruri care nu sunt necesare.
Tu însă ne inviți să trăim cu seninătate și încredere în tine.
Deschide ochii noștri pentru a vedea minunile Providenței tale,
cât ne iubeste și ne răsfăță această Mamă duioasă!
Învață-ne să ne rugăm în fiecare zi cu încredere nelimitată:
"dă-ne astăzi pâinea cea de toate zilele!"*

INTRODUCERE

În această a 6° zi a novenei, începem a doua parte a rugăciunii Tatăl nostru. Dacă în prima parte interesul este spre Dumnezeu – sfințească-se numele tău, vie împărăția ta, facă-se voia ta - , în a doua parte este în centru binele nostru: pâinea, iertarea, eliberarea.

Isus ne învață să ne rugăm prezentându-ne în fața lui în adevărul și umilința celor mici și vulnerabili. Tatălui nostru îi putem vorbi cu încredere deplină, conștienți că nu suntem autosuficienți ci avem nevoie de El în toate. De aceea îi putem spune: *"Dă-ne astăzi pâinea cea de toate zilele"*.

Ne învață să cerem "pâinea noastră", nu "pâinea pentru mine"; a invoca Providența divină nu numai pentru nevoile noastre ci pentru toți, în mod special pentru cei mai săraci și marginalizați.

Ne educă să cerem pâinea pentru astăzi, în siguranța că și mâine Providența nu ne va lipsi.

Mai ales, Isus ne învață **să împărtășim** ceea ce avem, cum a făcut El, Pâinea dăruită pentru viața lumii.

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU

Din Evanghelia după sfântul Matei (Mt 6,24-33)

Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni; căci sau îl va urî pe unul și îl va iubi pe celălalt, sau va ține la unul, iar pe celălalt îl va disprețui. Nu puteți sluji lui Dumnezeu și mamónei. De aceea vă spun: nu vă îngrijorați pentru viața voastră: ce veți mânca [sau ce veți bea], nici pentru trupul vostru: cu ce vă veți îmbrăca! Oare nu este viața mai mult decât hrana, iar trupul [mai mult] decât îmbrăcămintea? Priviți păsările cerului: nu seamănă, nu seceră, nici nu adună în hambar, iar Tatăl vostru ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi mult mai [de preț] decât ele? Cine dintre voi, oricât s-ar strădui, poate să adauge câtuși de puțin la durata vieții sale? Iar pentru îmbrăcămintea de ce vă străduiți? Observați cum cresc crinii câmpului: nu trudes și nu țes. Totuși vă spun că nici Solomon, în toată gloria lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre aceștia. Așadar, dacă Dumnezeu îmbracă astfel iarba câmpului, care astăzi este și mâine se aruncă în cuptor, cu cât mai mult pe voi, [oamenii] cu puțină credință? Deci nu vă îngrijorați, spunând: «Ce vom mânca? Ce vom bea?» sau «Cu ce ne vom îmbrăca?»! Căci pe toate acestea le caută neamurile [păgâne]; dar Tatăl vostru ceresc știe că aveți

nevoie de toate acestea. Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui și toate acestea vi se vor adăuga!

PSALM

Psalmul 62 - Încredere totală în Dumnezeu

Numai în Dumnezeu își află liniștea sufletul meu,
de la el vine mântuirea mea.
Numai el este stânca și mântuirea mea,
turnul meu de scăpare; de aceea, nu mă clatin.

Până când vă veți năpusti asupra unui om,
lovindu-l cu toții ca pe un zid gata să cadă
și ca pe un perete surpat?
Se sfătuiesc cum să-l doboare de la înălțimea lui, se desfată în minciună;
cu gura binecuvântează, dar în adâncul lor blestemă.

Numai în Dumnezeu își află sufletul meu liniștea,
pentru că numai de la el [vine] speranța mea.
Numai el este stânca și mântuirea mea,
turnul meu de scăpare; de aceea, nu mă clatin.

Sau

Rugăciune meditată (doi lectori)

Lect.1: *Dragii mei fii, vreau să vă dăruiesc cântecul meu de iubire.*

Priviți în jurul vostru, totul vorbește despre Mine: aerul pe care-l respirați, lumina care vă zâmbeste, căldura care vă încălzește, florile care vă îmbucură, fructele, îmbrăcămintea, casa...

Lect.2: Uple-ne, Doamne, cu iubirea și respectul față de lucrările tale minunate pe care cu puterea ta le susții, le însoțești și le duci la împlinire.

Dăruiește-ne harul să trăim cu dorința de a descoperi prezența ta ca Providență într-o lume care tinde să o ascundă, să o sacrifice, să o distrugă.

Lect.1: *De ce vă îndoțiți, copiii mei? Nu sunt Eu acela care v-a creat, vă susțin și am grijă de voi? Nu sunt Eu acela care vă dau pâinea și tot binele necesar vieții voastre?*

Tot ceea ce fac și permit să se întâmple este spre binele vostru. Nu vă fie teamă de încercări și dificultăți pentru că și acestea trebuie să existe și dacă le suportați cu credință, ele sunt umbrele-lumini care fac să strălucească acțiunile mele.

Lect.2: Eliberează-ne Doamne de anxietate. Gata cu angosasele pentru situațiile vieții și gata cu preocupările pentru lucrurile materiale. Dacă vom căuta înainte de toate Împărăția și dreptatea Ta, Tu vei fi cu noi și vei binecuvânta și vei face rodnice dificultățile noastre.

În Dumnezeu este mântuirea și gloria mea,
stânca tăriei mele, refugiul meu este la Dumnezeu.

Poporule, pune-ți încrederea în el în orice moment!

Revărsați-vă inimile în fața lui! Dumnezeu este refugiul nostru!

Deșertăciune sunt fiii lui Adám, minciună, fiii oamenilor.

Dacă s-ar cântări toți la un loc, [ar fi mai ușori] decât aburul.

Nu vă încredeți în oprinare și nu vă lăsați înșelați de jaf;

chiar dacă ar fi să curgă bogățiile, nu vă lipiți inima de ele!

O dată a vorbit Domnul și de două ori am auzit aceasta:

tăria este a lui Dumnezeu,
și a ta, Doamne, este îndurarea,

pentru că tu-l răsplătești pe fiecare după faptele sale.

Lett.1: *Vorbiți, vorbiți despre iubirea mea cu uimirea unui copil.*

Aveți încredere în Mine pentru că altfel, cum puteți să vă numiți fii ai Providenței și cum puteți să arătați această caracteristică a mea pe care doresc să o fac cunoscută lumii prin voi?

Lett.2: Te laudăm și te binecuvântăm, Doamne, pentru blândețea grijii tale! Fă ca toți aceia care ne văd, se apropie de noi și ne vorbesc, să învețe de la noi limbajul Providenței, mama noastră duioasă.

DIN SCRIERILE SFÂNTULUI IOAN CALABRIA

"Mereu am fost impresionat de aceste cuvinte ale Sfintei Evanghelii, când se citeau la Sfânta Liturghie: "nu vă îngrijorați pentru viața voastră, ce veți mânca sau ce veți bea; nici pentru trupul vostru, cu ce vă veți îmbrăca; Observați păsările cerului și crinii câmpului". Și iarăși: " Când v-am trimis fără desagă și fără provizii, v-a lipsit ceva?" I-au răspuns: Nu." Și m-am gândit mereu că nu se schimbă Cuvântul lui Dumnezeu; El este adevărat astăzi ca și atunci. De ce aceste impresii puternice în mine citind aceste fragmente din Evanghelie? Se vede, dragilor, că încă de atunci Dumnezeu arăta că spiritul nostru trebuia să fie de abandonare totală în brațele iubitoare ale divinei Providențe, mai ales în momentele dificile de încercare."

"Comoara noastră trebuie să fie Isus Euharisticul. Nu vom avea ajutor și putere de la locul unde suntem, nici de la protecțiile umane, nici din stima oamenilor ci de la Isus Euharisticul. În îndoială, în nesiguranță, în momentele de mare nevoie să mergem la Sfântul Tabernacol, să ne gândim că acolo se află în mod real, adevărat, substanțial, Dumnezeul nostru".

(Din scrisorile Sf. Ioan Calabria către consacrați)

DIN CATEHEZELE PAPEI FRANCISC

Așadar, Isus ne învață să-i cerem Tatălui pâinea cea de toate zilele. Și ne învață să facem asta uniți cu atâția bărbați și femei pentru care această rugăciune este un strigăt – adesea ținut înăuntru – care însoțește neliniștea de fiecare zi. Câte mame și câți tați, și astăzi, merg la culcare cu chinul că nu au ziua următoare pâine suficientă pentru copiii lor! Să ne imaginăm această rugăciune recitată nu în siguranța unui apartament comod, ci în precaritatea unei camere în care se aranjează, unde lipsește necesarul pentru a trăi. Cuvintele lui Isus asumă o forță nouă. Rugăciunea creștină începe de la acest nivel. Nu este un exercițiu pentru asceți; pornește de la realitate, de la inima și de la trupul persoanelor care trăiesc în nevoie, sau care împărtășesc condiția celui care nu are necesarul pentru a trăi. Nici măcar cei mai înalți mistici creștini nu pot face abstracție de simplitatea acestei cereri. „Tată, fă ca pentru noi și pentru toți, astăzi să fie pâinea necesară”. Și „pâine” reprezintă și apa, medicamentele, casa, locul de muncă... A cere necesarul pentru a trăi.

... hrana nu este proprietate privată -, ci providență de împărtășit, cu harul lui Dumnezeu.

Adevărata minune făcută de Isus în acea zi nu este atât înmulțirea – care este adevărată -, ci împărtășirea: dați ceea ce aveți și eu voi face minunea. El însuși, înmulțind acea pâine oferită, a anticipat oferirea de sine în Pâinea euharistică. De fapt, numai Euharistia este în măsură să sature foamea de infinit și dorința de Dumnezeu care însuflețește fiecare om, și în căutarea pâinii cea de toate zilele. *(Audiența generală 17 martie 2019)*

RUGĂCIUNEA CREDINCIOȘILOR

1 *"Dumnezeu este Tată: are grijă de noi și de cei dragi nouă; nimic nu scapă de sub privirea lui nimic nu poate fi întâmplător, nimic ca o surpriză; totul este ordonat și reglat de înțelepciunea, puterea și bunătatea sa infinită".*

Lumina ta Doamne, să purifice ochii noștri ca să descopere prezența ta de Tată, care cu iubire providentă, conduci istoria noastră și în ea ne arăți iubirea ta mântuitoare. **Să ne rugăm...**

2 *" Să nu uităm că Opera noastră există pentru a arăta lumii că Providența Divină există, că Dumnezeu nu este străin ci ne este Tată și se gândește la noi cu condiția ca și noi să ne gândim la El și să facem partea noastră, anume, aceea de a căuta Împărăția sfântă a lui Dumnezeu."*

Doamne, tu care ne-ai chemat să fim "căutători ai Împărăției" și slujitori ai Cuvântului tău "cu normă întregă", dăruiește-ne "în fiecare zi pâinea" care este necesară și eliberează-ne de orice alipire la ceea ce este în plus. **Să ne rugăm...**

3 *"Ai încredere mereu în Dumnezeu și lasă-te condus cu docilitate de Providență".*

Dăruiește-ne Tată, harul încrederii, pentru a pune zi de zi viața noastră în mâinile tale chiar și atunci când poate părea absurd, știind că numai Tu ne poți conduce la înflorirea iubirii veșnice. **Să ne rugăm...**

4 *" Să ne amintim că Divina Providență este o mamă duioasă care pe toate le ordonează pentru binele nostru, ba chiar pentru mai marele nostru bine; trebuie să ne simțim purtați de mâinile sale de mamă!"*

Precum un copil se abandonează cu încredere în brațele mamei sale, la fel, Doamne, vrem să fim purtați și noi de Tine, siguri că în Providența Ta faci ca totul să fie spre binele celor care te iubesc." **Să ne rugăm...**

ÎNCHEIERE

✓ **Rugăciune pentru a cere mijlocirea Sfântului Ioan Calabria**

✓ **Tatăl nostru**

✓ **Rugăciunea finală**

Să ne rugăm:

Îți mulțumim Doamne, pentru Providența care conduce universul și viața noastră.

Îți mulțumim pentru creație, pentru anotimpuri, pentru viața din tot cosmosul.

Îți mulțumim pentru pâinea cea de toate zilele. Amin.

INTENȚIA DE RUGĂCIUNE/ SUGESTIE

Sugerăm ca în această zi să se facă **Adorație** și să fie o zi dedicată recunoașterii și mulțumirii pentru Providență.

Să ne rugăm invocând ajutorul Providenței pentru multe persoane, familii, copii care nu au pâine și nici bunurile necesare pentru a trăi.

Să se aducă câteva alimente pentru a împărțași cu cei mai nevoiași. (pot fi puse în coșul/cutie care va fi semn în timpul novenei.)

**TATĂ, NE IARTĂ NOUĂ GREȘELILE NOASTRE,
PRECUM ȘI NOI IERTĂM GREȘIȚILOR NOȘTRI**
Iertare, milostivire și reconciliere: este posibil!

SEMN sugerat

Dacă se consideră, se poate duce la altar **o Cruce** în timp ce o persoană spune:

Crucea exprimă mai ales mântuirea oferită nouă de Isus și iubirea către întreaga umanitate: ea anunță că s-a sfârșit dușmănia cu Dumnezeu, din moment ce Fiul Său unul născut s-a jertfit pentru păcatele noastre. El a cerut iertare pentru răul pe care l-a "simțit", care aproape că nu a fost săvârșit în mod conștient; "Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac" (Lc 23,34). Niciun păcat comis nu este mai mare decât iertarea lui Cristos. Crucea este măreață pentru că pe ea Cristos s-a înălțat. Prin ea, Cristos a înălțat omul. Pe cruce fiecare om este ridicat cu adevărat la plinătatea demnității sale, la demnitatea scopului ultim în Dumnezeu. Pe lângă acestea, tot prin cruce, ne este manifestată forța iubirii care-l înalță pe om, îl preamărește. Prin cruce suntem iertați și primim puterea de a ierta. "La picioarele crucii sale" Sfântul Ioan Calabria a experimentat iertarea, dar a învățat și să ierte.

INTRODUCERE

Ajunși în acest moment al novenei și al itinerariului pe care îl parcurgem cu rugăciunea "Tatăl nostru", intrăm în dimensiunea iertării, a milostivirii și a reconcilierii cu Tatăl. Spunem că credem și că este posibil.

A se simți iubiți și iertați de Tatăl este experiența cea mai puternică, umanizantă și semnificativă a vieții noastre. Este o iertare și o iubire care atinge cele mai intime fibre ale inimii umane. În acest sens se spune că rugăciunea însănătoșește, îl vindecă pe om.

Avem mereu nevoie în viața noastră de iertarea și de iubirea lui Dumnezeu; acesta este motivul pentru care cerem mereu Tatălui să ne ierte păcatele, să vindece inima noastră prin întâlnirea personală cu milostivirea sa.

Dar în rugăciunea pe care ne-a transmis-o, Isus nu ne-a învățat doar să cerem să simțim iertarea lui Dumnezeu Tatăl, ci ne-a oferit circumstanțele necesare și ne face capabili să ne iertăm reciproc ca fii ai Tatălui... *"precum și noi iertăm greșiților noștri"*.

Astăzi, ajutați de mărturia Sfântului Ioan Calabria vrem să parcurgem acest drum al experienței iertării Tatălui, conști fiind că toți suntem păcătoși și nevoiași de această iertare și de iertarea reciprocă.

Iertarea Tatălui devine concretă atunci când imprimă în inimile noastre capacitatea de a-i ierta pe frații și surorile mele...

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU

Din Evanghelia după sfântul Matei 18, 21-35

Atunci, Petru, apropiindu-se, i-a zis: „Doamne, de câte ori să-l iert pe fratele meu care greșește împotriva mea? De șapte ori?”. Isus i-a spus: „Nu-ți spun până la șapte ori, ci până la șaptezeci de ori șapte. De aceea, împărăția cerurilor este asemănată cu un rege care a vrut să încheie conturile cu servitorii săi. Când a început să ceară [conturile], i-a fost prezentat unul care îi datora zece mii de talanți. Întrucât nu avea să-i restituie, stăpânul a poruncit să fie vânduți el, soția, copiii și tot ce avea și să achite [datoria]. Atunci, servitorul s-a prosternat în fața lui, zicându-i: «Stăpâne, ai răbdare cu mine și-ți voi restitui totul!». Stăpânului i s-a făcut milă de servitorul acela, l-a lăsat să plece și i-a iertat datoria. Dar ieșind, servitorul acela l-a găsit pe unul care era servitor împreună cu el și care îi datora o sută de dinari. Înșfăcându-l, îl strângea [de gât] spunându-i: «Dă-mi ceea ce îmi ești dator!». Căzând în genunchi, cel care era servitor împreună cu el îl implora, zicându-

i: «Ai răbdare cu mine și îți voi restitui!». Dar el nu a vrut; dimpotrivă, a mers și l-a aruncat în închisoare până când îi va fi plătit datoria. Văzând deci ceilalți servitori cele petrecute, s-au întristat foarte mult și, venind, i-au povestit stăpânului lor toate cele întâmplate. Atunci, chemându-l stăpânul lui, i-a zis: «Servitor rău, ți-am iertat toată datoria aceea pentru că m-ai rugat. Nu trebuia să te înduri și tu de cel care este servitor ca și tine așa cum eu m-am îndurat de tine?». Și, mâniindu-se, stăpânul l-a dat pe mâna călăilor până va fi plătit toată datoria.

Tot așa vă va face și Tatăl meu ceresc dacă nu veți ierta fiecare fratelui său din inimă”.

PSALM

Psalmul 130 în tine Doamne, iertarea și mântuirea

Dintru adâncuri strig către tine, Doamne,
Doamne, ascultă glasul meu!
Pleacă-ți urechea ta la glasul rugăciunii mele!

Dacă te-ai uita la fărădelegi, Doamne,
Doamne, cine ar mai putea să stea [în fața ta]?
La tine însă este iertare
și ne temem de tine.

Eu nădăjduiesc în Domnul;
sufletul meu speră în cuvântul său.
Sufletul meu [îl așteaptă] pe Domnul
mai mult decât [așteaptă] străjerii [ivirea] zorilor.

[Mai mult] decât [așteaptă] străjerii [ivirea] zorilor,
să nădăjduiască Israel în Domnul,
căci la Domnul este îndurare și belșug de mântuire.
El va mântui pe Israel de toate fărădelegile lui.

DIN SCRIERILE SFÂNTULUI IOAN CALABRIA

„O, Isuse, al cărui nume șoptește îndurare, iubire; a cărui viață este o împletire a îndurării, a cărui primă suflare în peștera din Betleem și ultima pe Cruce a fost doar pentru a-mi spune că mă iubești deși sunt păcătos și că tu ești gata să mă ierți, iată că mă căiesc la picioarele tale preasfinte; dacă pentru puțin timp privesc în interiorul meu și mă gândesc la păcatele mele tremur și mă îngrozesc, dar dacă te privesc atârnat pe această cruce însângerată, plină numai de răni, îmi simt inima crescând, pentru că tote-mi vorbesc de îndurare, de iertare și nu mai vreau să mă împotrivesc, vreau să mă întorc la tine; din păcate, m-am abătut de la legea ta sfântă, am trăit după poftele mele, ceea ce mi-a plăcut am făcut, restul le-am lăsat, am avut numele de creștin, dar de fapt, niciodată nu am fost unul, dar începând din acest moment nu va mai fi la fel”.
("Predicabili" – doc. 4332)

Diavolul, dușman al oricărui bine, va depune toate eforturile pentru a semăna discordie și să aducă dezbinare, el știe bine că o împărăție dezbinată se sfârșește în pustiu și ruină. Dacă apare vreo neînțelegere, dacă ar veni vreun nor să întunece orizontul clar al carității, imediat să se întărească armonia și pacea. Să nu apună niciodată soarele peste posibilele dezacorduri. Suntem oameni printre oameni, așa că se pot întâmpla unele neajunsuri, dar și aici, să avem grijă să nu complicăm, să nu exagerăm, să nu generalizăm, să vedem totul în adevărata lumină a lui Dumnezeu, în pacea și liniștea sufletului nostru.

(LETT. COLLETT. * LETTERA VI 6 novembre 1933)

Audiența generală 10 aprilie 2019

Isus ne învață să-i cerem Tatălui: „Și ne iartă nouă greșelile noastre precum și noi iertăm greșiților noștri” (Mt 6,12). Așa cum avem nevoie de pâine, tot așa avem nevoie de iertare. Și asta, în fiecare zi.

Creștinul care se roagă îi cere înaintea de toate lui Dumnezeu ca să-i fie iertate greșelile sale, adică păcatele sale, lucrurile urâte pe care le face. Acesta este primul adevăr al oricărei rugăciuni: chiar dacă am fi persoane perfecte, chiar dacă am fi sfinți cristalini care nu se abat niciodată de la o viață de bine, rămânem mereu fii care îi datorează Tatălui totul.

Și în schimb în fața lui Dumnezeu toți suntem păcătoși și avem motiv să ne batem pieptul – toți! – ca acel vameș la templu. Sfântul Ioan, în prima sa scrisoare, scrie: „Dacă spunem că nu avem păcat, ne înșelăm pe noi înșine, iar adevărul nu este în noi” (1In 1,8). Dacă tu vrei să te înșeli pe tine însuși, spune că nu ai păcat: așa te înșeli.

Suntem datornici înaintea de toate pentru că în această viață am primit atât de mult: existența, un tată și o mamă, prietenia, minunățiile creației... Chiar dacă li se întâmplă tuturor să treacă prin zile dificile, trebuie să ne amintim mereu că viața este un har, este minunea pe care Dumnezeu a extras-o din nimic.

În al doilea rând suntem datornici pentru că, deși reușim să iubim, nimeni dintre noi nu este capabil să facă asta numai cu forțele sale. Iubirea adevărată este atunci când putem să iubim, dar cu harul lui Dumnezeu. Nimeni dintre noi nu strălucește din lumină proprie.

Audiența generală 24 aprilie 2019

Dacă ne gândim bine, invocația se putea limita și la această primă parte; ar fi fost frumoasă. În schimb Isus o întărește cu o a doua expresie care formează un întreg cu prima. Relația de bunăvoință verticală din partea lui Dumnezeu se refractă și este chemată să se traducă într-o relație nouă pe care o trăim cu frații noștri: o relație orizontală. Dumnezeu bun ne invită să fim cu toții buni. Cele două părți ale invocației se leagă împreună cu o conexiune nemiloasă: îi cerem Domnului să ierte greșelile noastre, păcatele noastre, „precum” și noi iertăm pe prietenii noștri, pe oamenii care trăiesc cu noi, pe vecinii noștri, pe oamenii care ne-au făcut ceva care nu este frumos.

Uneori am auzit oameni care au spus: „Eu nu voi ierta niciodată persoana aceea! Ceea ce mi-au făcut nu voi ierta niciodată!”. Dar dacă tu nu ierți, Dumnezeu nu te va ierta. Tu închizi ușa. Să ne gândim, noi, dacă suntem capabili să iertăm sau dacă nu iertăm. Să ne gândim, noi care suntem aici, dacă noi iertăm sau dacă suntem capabili să iertăm... „Părinte, eu nu reușesc, pentru că oamenii aceia mi-au făcut atâtea”. Dar dacă tu nu reușești, cere-i Domnului ca să-ți dea forța pentru a reuși: Doamne, ajută-mă să iert... Care este lucrul prețios pe care l-am primit noi? Iertarea, pe care trebuie să fim capabili să o dăm și altora.

RUGĂCIUNEA CREDINCIOȘILOR

1- *„Să nu apună soarele asupra mâniei voastre, să se întoarcă la voi pacea tulburată momentan și faceți-o din toată inima”.*

De multe ori prevalează în viața noastră judecata, critica și murmurul care-i rănește pe frații și surorile noastre. Te rugăm Părinte ca dezbinările noastre din cauza slăbiciunii umane să nu stingă focul carității fraterne și să domnească mereu între noi iertarea reciprocă și acceptarea celuilalt ca pe un dar de la Tatăl. **Noi te rugăm...**

2- *„Îți mulțumesc, Isuse al meu, pentru milostivirea ta, iartă-mi toate păcatele și lipsurile și dă-mi harul să te iubesc măcar în acest timp care mi-a rămas doar din bunătatea și îndurarea Ta”.*

Părinte, care dăruiești fiecăruia dintre noi mila și iertarea ta infinită. Dă-ne harul să ne recunoaștem păcatele pentru a obține iertarea și îndurarea ta nemărginită. **Noi te rugăm...**

3- „Este atât de multă ură în lume: să oferim acesteia frumusețea oamenilor care se iubesc cu adevărat în Domnul, așa cum s-au iubit primii creștini”.

Părinte, îți prezentăm toți oamenii care suferă în lume din cauza lipsei de iubire și fraternitate. Dă-ne harul să fim purtători ai iubirii și îndurării Tatălui care ni l-a dăruit pe Isus iertător pe cruce. **Noi te rugăm...**

4- „Opera are ca scop, în mod special, ispășirea și repararea...”.

Părinte, îți prezentăm întreaga misiune a Operei în lume, misiunea cu cei mai săraci și abandonați ai societății, pentru frații, surorile și laicii care își dedică viața pentru a a-i îngriji. Primește astăzi rugăciunea noastră pentru ei și îți cerem pentru reparare tuturor păcatelor omenirii răscumpărate de iubirea lui Cristos. Dă-ne harul dea trăi dăruirea de sine pentru mântuirea omenirii. **Noi te rugăm...**

ÎNCHEIERE

✓ **Rugăciune pentru a cere mijlocirea Sfântului Ioan Calabria**

✓ **Tatăl nostru**

✓ **Rugăciunea finală**

Să ne rugăm:

Îți mulțumim Doamne pentru că l-ai dat pe Sfântul Ioan Calabria Bisericii și pentru că l-ai făcut instrument al iubirii Tale.

Îți mulțumim pentru că și noi, după exemplul lui, putem deveni tot mai încrezători în Tine și în Providența ta.

Ajută-ne să lăsăm ca Duhul tău să strige în inimile noastre: *Tatăl Nostru!*

El să ne învețe să primim iubirea și iertarea Tatălui pentru a putea dărui mereu iubire și iertare fraților și surorilor noastre.

Prin Cristos Domnul nostru. Amin

INTENȚIA DE RUGĂCIUNE:

Opera are o misiune specială de ispășire, după gândul Sfântului Ioan Calabria. Ne rugăm astăzi pentru ispășirea păcatelor noastre și a întregii lumi.

SUGESTIE

Astăzi, acolo unde este posibil, ni se sugerează să fie organizată o jumătate de zi de reculegere sau o altă activitate pentru Familia Calabriană. Să se caute moduri de a oferi posibilitatea de a celebra sacramentul spovezii în comunități, în parohii...

TATĂ... NU NE ABANDONA ÎN ISPITĂ

Cuvântul: apropiere și încurajare

SEMN sugerat

CUVÂNTUL, MĂNGĂIEREA TATĂLUI (a se vedea la sfârșitul zilei "intenția de rugăciune")

INTRODUCERE

Drumul pe care îl parcurgem împreună în aceste zile dedicate rugăciunii ne apropie tot mai mult de un dialog cu Tatăl.

Un dialog care ne ajută să simțim prezența Sa în viața noastră și umple de har și de sens relațiile cu frații noștri.

Un dialog care conține laudă și cereri, iar aici, astăzi vorbim din nou de o cerere: **nu ne abandona în ispită!**

În acest mod noi cerem Tatălui să nu ne lase singuri când răul se înfățișează la porțile existenței noastre.

A ne simți singuri în momentele cele mai dificile, în timp ce furtuna este furioasă în jurul nostru, ne închide în noi înșine și ne face să căutăm putere în noi pentru a rezolva situația.

În schimb Isus ne spune să-i cerem Tatălui harul de a simți că El este prezent, că ne este alături în încercare știind că cel mai mare risc este acela de a nu ne da seama de prezența Sa.

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU

Din Evanghelia după sfântul Matei 10, 26-31

Nu vă temeți de ei, căci nu este nimic ascuns care nu va fi descoperit și nimic secret care nu va fi cunoscut. Ceea ce eu vă spun în întuneric spuneți la lumină și ceea ce vă spun la ureche predicați de pe acoperișuri! Nu vă temeți de cei careucid trupul, dar nu pot ucide sufletul! Temeți-vă mai degrabă de cel care poate să piardă și trupul, și sufletul în Gheenă! Oare nu se vând două vrăbii pe un ban? Și niciuna dintre ele nu cade pe pământ fără știrea Tatălui vostru. Vouă, însă, vă sunt numărate toate firele de păr de pe cap. Așadar, nu vă temeți! Voi valorăți mai mult decât multe vrăbii.

Sau: **Ispitele Mt 4,1-11**

PSALM

Cuvântul lui Dumnezeu ne conduce și ne inspiră mereu în rugăciune. Sfântul Ioan Calabria ne amintește că acest Cuvânt este **sacru, că împlinește ceea ce spune.**

Psalmul 27 ne ajută să proclamăm, cu ajutorul cuvintelor psalmistului, încrederea deplină în Dumnezeu care ne însoțește în luptele noastre.

Psalmul 27 – Cu Dumnezeu, nicio frică

Domnul este lumina și mântuirea mea,
de cine mă voi teme?
Domnul este apărătorul vieții mele,
de cine mă voi înfricoșa?

Când se apropie de mine răufăcătorii,
ca să-mi sfâșie trupul,
aceștia, asupritorii și dușmanii mei,
se poticnesc și cad.

Chiar dacă ar năvăli o armată asupra mea,
inima mea tot nu s-ar teme;
chiar dacă s-ar ridica un război împotriva mea,
și atunci aș fi încrezător.

Un lucru cer de la Domnul și pe acesta îl caut:
să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieții mele,
ca să privesc frumusețea Domnului și să vizitez
sanctuarul său.

El mă va ascunde în adăpostul lui în ziua cea rea,
mă va adăposti în ascunzătoarea cortului său,
mă va ridica pe o stâncă.
Și acum, să se înalțe capul meu deasupra dușmanilor
mei ce mă înconjoară,
iar eu voi jertfi în cortul lui jertfe de laudă;

voi cânta și-l voi lăuda în psalmi pe Domnul.

Ascultă-mi, Doamne, glasul când te chem:
îndură-te de mine și răspunde-mi!
Din partea ta îmi spune inima:
„Căutați fața mea!”.

Eu caut, Doamne, fața ta.
Nu-ți ascunde fața de la mine,
nu-l îndepărta cu mânie pe slujitorul tău;
tu ești ajutorul meu,
nu mă respinge și nu mă abandona,
Dumnezeul mântuirii mele!

Chiar tatăl meu și mama mea m-au părăsit,
dar Domnul m-a primit la sine.
Arată-mi, Doamne, calea ta,
călăuzește-mă pe calea cea dreaptă
din cauza dușmanilor mei!

Nu mă da în mâna asupritorilor mei,
căci s-au ridicat împotriva mea martori mincinoși,
care nu respiră decât violența!
Cred că voi vedea bunătățile Domnului
pe pământul celor vii.
Așteaptă-l pe Domnul, fii tare,
întărește-ți inima și nădărduește în Domnul!

DIN SCRIERILE SFÂNTULUI IOAN CALABRIA

Cine dintre noi, dragi frați, în acest drum lung și greu al vieții, nu simte nevoia de a avea un prieten, o persoană dragă care să-l consoleze, să-l ajute în mod special când simte greutatea unui necaz? Poate că și voi, sau fără poate, ați avut zile triste, zile în care vi se părea că sunteți abandonați, aveți nevoie de consolare dar aceasta, deși pentru voi era necesară, nimeni nu v-o dădea și atunci ați intrat în disperare și asemenea lui Iob ați spus: ”Dispar și să nu rămână nici o amintire în urma mea.”

Dragi frați, șă fim mereu siguri că pământul pe care trăim este un pământ de exil, că noi suntem călători și că aici jos durerea, mai puțin sau mai mult, ne va însoți mereu, pentru că omul de la început a rătăcit, a încălcat legea Domnului și de aceea necazul, durerea sunt moștenirea sa.

Această durere, dragilor, luat în considerare în lumina credinței, este prețioasă pentru că ne apropie tot mai mult de Dumnezeu. Totuși, și natura umană vrea partea sa: Isus, care cunoaște intimitatea inimii noastre, vrea să ne consoleze, prin harul său vrea să facă mai puțin tristă viața noastră și de aceea în Evanghelia din această dimineață, ne poruncește să venim la El, să ne rugăm lui și în același timp ne promite că ne va asculta. Într-adevăr...?

Frații mei, vă recomand cu insistență rugăciunea. Sentimentul rugăciunii este înrădăcinat în inima omului, și nu există niciodată un popor, oricât de barbar, oricât de incult, care să nu se adreseze cerului și să se roage... Profetul real spune că toate ființele create, de la leul din pădure până la mielulețul blând, de la vulturul sublim care întrece norii, până la insectele care se târâsc în țărână, toți au ochii ațintiți spre veșnicul împărtășitor al oricărui bine, și, deși lipsiți de înțelegere, ei speră în Providența iubitoare a lui Dumnezeu și nu ezită să afirme că Domnul, atins de așteptarea lor care este un fel de rugăciune, deschide mâna lui binevoitoare și împarte fiecăruia hrana necesară, binecuvântarea dorită.

O, da, rugăciunea este o dulce mângâiere pentru sufletul credincios, pentru că este o eliberare a inimii, o manifestare a durerii noastre, a nevoii noastre de acel Dumnezeu care vrea, care ne poate ajuta și consola.

Așadar să îndreptăm cu credință rugăciunile noastre către Domnul și să ne încredem în El. Cine se roagă, zice un sfânt, este mântuit, cine nu se roagă este osândit.

Fără îndoială, fiecare om are ispite de îndurat, fiecare vârstă are lupte de învins, fiecare condiție are pericole de depășit. Dar, dragilor, pentru a rezista acestor ispite, pentru a învinge aceste bătălii, pentru a birui aceste primejdii, pentru a controla patimile, avem extremă nevoie de har, de ajutorul Domnului, dar acesta nu ne este dat decât prin rugăciune. Nimeni, spune Sf. Augustin, nu devine sănătos dacă nu este chemat de Dumnezeu, nimeni nu merită acest ajutor decât prin rugăciune.

Senza dubbio ogni uomo ha tentazioni da sostenere, ogni età ha lotte da vincere, ogni condizione pericoli da superare. Ma, o cari, a sostenere queste tentazioni, a vincere queste lotte, a superare questi pericoli, a domare le nostre passioni, ci è di somma necessità la grazia, l'aiuto del Signore, ma questo non ci vien concesso se non per la preghiera. Nessuno, dice S. Agostino, viene alla salute se non è invitato da Dio, nessuno merita questo aiuto se non per mezzo della preghiera.

Din aceasta vedem, dragilor, cât de mult trebuie să iubim și să practicăm rugăciunea. Rugăciunea este pentru viața spirituală ceea ce este aerul pentru viața fizică, ceea ce este hrana pentru trupul nostru. Isus a recomandat-o adesea atât în învățăturile sale, cât și prin exemplele sale; este greu de găsit în Sfânta Evanghelie să fi redat sănătatea bolnavilor, vederea orbilor, auzul celor surzi, dacă nu prin rugăciune.(...)

Este necesar, dragilor, să ne rugăm cu credință, cu umilință, cu perseverență, să ne amintim că de multe ori bunul Dumnezeu ne arată milă neîmplinindu-ne dorințele.

*(VANG. FEST. * 4898/R Domenica V^a dopo Pasqua. S. Giovanni 16, 23.30)*

DIN CATEHEZELE PAPEI FRANCISC

Audiența generală 19 mai 2021

Lupta în rugăciune:

Mereu – adaugă Papa – există luptă în rugăciune pentru a cere har”.

Rugăciunea este o luptă și Domnul este mereu cu noi. Dacă într-un moment de orbire nu reușim să observăm prezența sa, vom reuși în viitor. Ni se va întâmpla și nouă să repetăm aceeași frază pe care a spus-o într-o zi patriarhul Iacob: „Într-adevăr, Domnul este în locul acesta și eu nu știam” (Gen 28,16). La sfârșitul vieții noastre, îndreptându-ne privirea în urmă, și noi vom putea spune: „Credeam că sunt singur, dar nu, nu eram singur: Isus era cu mine”. Toți vom putea spune asta...

Și iarăși...

Audiența generală 12 mai 2021

Să nu uităm rugăciunea lui „de ce?": este rugăciunea pe care o fac copiii când încep să nu înțeleagă lucrurile și psihologii o numesc „vârsta de ce-urilor”, deoarece copilul îl întreabă pe tatăl: „Tată, de ce...? Tată, de ce...? Tată, de ce...?”. Dar să fim atenți: copilul nu ascultă răspunsul tatălui. Tatăl începe să răspundă și copilul vine cu un alt de ce. Vrea numai să atragă asupra sa privirea tatălui; și când noi ne supărăm un pic pe Dumnezeu și începem să spunem niște de ce-uri, atragem inima Tatălui nostru spre mizeria noastră, spre dificultatea noastră, spre viața noastră.

RUGĂCIUNEA CREDINCIOȘILOR

De adăugat (este duminică, fiecare comunitate ar putea face rugăciunea credincioșilor în funcție de context cu privire la realități abandonate sau de singurătate)

ÎNCHEIERE

- ✓ Rugăciune pentru a cere mijlocirea Sfântului Ioan Calabria
- ✓ Tatăl nostru

INTENȚIA DE RUGĂCIUNE:

Tată bun îți încredințăm toate situațiile de singurătate și abandonate pe care în mod personal și comunitar le-am trăit. Fă să reușim mereu să ne inspirăm din Cuvântul tău care ne mântuiește și ne mângâie.

SUGESTIE, MOD DE A O REALIZA

SEMN:

CUVÂNTUL, MĂNGĂIEREA TATĂLUI

Loc:

*dacă se face în biserică, Biblia să fie deschisă spre popor
dacă se face în casă, Biblia poate fi pusă pe o masă*

Materiale:

Biblia, foi și pixuri

Dinamica de rugăciune: (în câteva minute de liniște, dacă se dorește însoțind cu cântece potrivite)

Fiecare participant poate să scrie o situație (sau să și-o amintească) a vieții sale în care s-a simțit abandonat, singur. Chiar dacă atunci nu a simțit că Dumnezeu îi era alături, este invitat să așeze acea foaie în Biblie (sau să o încredințeze în inima sa lui Dumnezeu).

Gestul este intim, personal... este mai bine să fie făcut în grupuri mici și în contexte unde contactul fizic nu creează disconfort sau dificultăți:

După ce foaia cu propria situație a fost așezată în Biblie, persoana care are rol de "tată" (un preot, frate, soră, tați sau mame, educatori...) pot oferi un gest de apropiere, de prezență a Tatălui (o mângâiere, o îmbrățișare, o strângere de mâini...)

SPUNÂND...

...chiar dacă în acea situație te simțeai singur, Dumnezeu s-a făcut Cuvânt care mângâie prin mâinile celui care este chemat să fie reflex al chipului său de Tată în viața ta.

TATĂ... ELIBEREAZĂ-NE DE CEL RĂU Învingători!

SEMN sugerat

CRUCEA CU O PÂNZĂ ALBĂ, SEMN AL CELUI ÎNVIAT

La **începutul rugăciunii** se pune o cruce mare de lemn fără să fie Isus pe ea.

La sfârșitul rugăciunii, (înainte de rugăciunea credincioșilor) se așează o pânză albă pe cruce, semn al lui Cristos Înviat, care dăruiește pacea Sa.

Fiecare participant are O LUMĂNARE MICĂ STINSĂ și este invitat să meargă lângă Cruce, să o aprindă și să o lase acolo. Oferindu-i lui Isus Înviat, biruitor asupra răului, tot ceea ce nu este pace, în noi se reaprinde speranța și ne pregătim să primim darul păcii.

INTRODUCERE

Călătoria noastră a început cu "fii" și se termină cu "învingători".

Aceste nouă zile de rugăciune sunt simbolul drumului întregii vieți. Punctul de plecare este acela de a ne recunoaște fii iubiți ai Tatălui. Și dacă acest lucru este adevărat, sosirea nu poate fi alta **decât victoria asupra răului!**

Cea mai mare ispită, în acest drum spre victorie, este descurajarea în fața forței răului, care pare că are mai mult avânt. De aceea, **drumul de rugăciune, susține și dă putere speranței noastre. Ba mai mult, devine siguranță că vom învinge**, pentru că dacă "Dumnezeu este cu noi, cine va fi împotriva noastră?"

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU

Rm 8, 31-39

Așadar, ce vom spune cu privire la acestea? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine este împotriva noastră? El, care nu l-a cruțat pe propriul său Fiu, ba chiar l-a dat la moarte pentru noi toți, cum nu ne va dăruia toate împreună cu el? Cine va aduce acuză împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este cel care justifică! Cine îi va condamna? Cristos Isus, care a murit, dar, mai mult, a și înviat, care este la dreapta lui Dumnezeu, intervine pentru noi. Cine ne va despărți de iubirea lui Cristos? Oare necazul sau strâmtorarea sau persecuția sau foametea sau lipsa de haine sau primejdia sau sabia? După cum este scris: „Pentru tine suntem dați la moarte toată ziua, suntem socotiți ca niște oi de înjunghiere”. Dar în toate acestea noi suntem mai mult decât învingători prin cel care ne-a iubit. Căci sunt convins că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici cele prezente, nici cele viitoare, nici puterile, nici înălțimile, nici adâncurile și nici vreo altă creatură nu va putea să ne despartă de iubirea lui Dumnezeu care este în Cristos Isus, Domnul nostru.

PSALM

Psalmul 90

Doamne, tu ai fost [locul] nostru de refugiu
din generație în generație.

Mai înainte de a se fi născut munții,
mai înainte să fi fost plămădite pământul și lumea,
din vecie și până în vecie tu ești Dumnezeu.

Tu îl faci pe om să se întoarcă în țărână,
tu ai spus: „Întoarceți-vă, fiii lui Adám!”.

Pentru că, în ochii tăi, o mie de ani sunt ca ziua de ieri, care a trecut,

și ca o strajă de noapte.

Îi iei ca un șuvoi; sunt ca un vis;
dimineața sunt ca iarba care crește;
dimineața înflorește și crește,
seara este cosită și se usucă.

Iar noi suntem consumați de mânia ta
și suntem îngroziți de furia ta.
Ai pus fărădelegile noastre înaintea ta
și cele ascunse ale noastre, în lumina feței tale.

Căci din cauza mâniei tale, toate zilele noastre au
apus
și anii noștri se consumă ca o suflare.
[Numărul] zilelor anilor noștri ajunge la șaptezeci,
iar pentru cei în putere, la optzeci,
însă, în cea mai mare parte, nu sunt decât trudă și
chin,
pentru că trec repede și noi ne ducem.

Cine cunoaște puterea mâniei tale și a furiei tale,
așa cum se cuvine celui care se teme de tine?
Învață-ne să numărăm zilele noastre,
ca să dobândim înțelepciunea inimii!

Întoarce-te, Doamne; până când?
Ai milă de slujitorii tăi!
Satură-ne dis-de-dimineață cu bunătatea ta, ca să
tresăltăm de bucurie
și să ne veselim în toate zilele vieții noastre!

[Umple-ne] de veselie tot atâtea zile câte ne-ai
umilit
și tot atâția ani câți am văzut răul!
Fă ca slujitorii tăi să vadă lucrarea ta
și fiii lor, maiestatea ta!

Bunăvoința Domnului Dumnezeului nostru, să fie
asupra noastră!
Fă sigură pentru noi lucrarea mâinilor noastre!
[Da], fă sigură lucrarea mâinilor noastre!

DIN SCRIERILE SFÂNTULUI IOAN CALABRIA

Știți unde este puterea: la picioarele Tabernacolului. **Rugați-vă, rugați-vă mereu și cu siguranță veți fi învingători.**

*(MAXIME ale Sf Ioan Calabria * 4147/G 3-3-1928)*

Trăiți viața de credință; într-o lume care se îndepărtează tot mai mult de Dumnezeu, să aprindem în noi această flăcără care să lumineze și altora drumul dar credința noastră să fie practică; deci, vă recomand spiritul de credință; să-l vedeți pe Domnul în toți și în toate; chiar și în evenimentele mai dureroase, chiar și atunci când Domnul permite încercarea. **Sfinții au învins prin credință; și noi vom fi învingători în măsura măreției credinței noastre.**

(Scrisoarea LII către consacrați– Exerciții Spirituale 1947)

Dragă părinte Isaia, Satana freamătă împotriva Operei. Ca niciodată, încercările se înmulțesc în Casa Mamă, Doamne ferește, ca acestea să nu fie din vina noastră. Roma, ținta Satanei dar centrul lui Cristos, dacă noi toți, în mod special noi preoții, consacrații și creștinii vom fi cum ne vrea El. **Roagă-te și pune-i pe ceilalți să se roage, spunele tuturor;** iar victoria va fi sigură, dar totul depinde de noi; câtă responsabilitate.

(Către pr Isaia Filippi, 8-2-1947)

CUVÂNTUL PAPEI FRANCISC

Angelus 20.03.2022

Isus știe că a ne converti nu este ușor și vrea să ne ajute. Știe că de atâtea ori recădem în aceleași greșeli și în aceleași păcate; că ne descurajăm și, eventual, ni se pare că angajarea noastră în bine este inutilă într-o lume unde răul pare să domnească. Și atunci, după apelul său, ne încurajează cu o parabolă care

relatează răbdarea lui Dumnezeu. Trebuie să ne gândim la răbdarea lui Dumnezeu, răbdarea pe care Dumnezeu o are față de noi. Ne oferă imaginea mângâietoare a unui smochin care nu aduce roade în perioada stabilită, dar care nu este tăiat: i se acordă alt timp, o altă posibilitate. Mie îmi place să cred că un nume frumos al lui Dumnezeu ar fi "Dumnezeul unei alte posibilități": mereu ne dă o altă oportunitate, mereu, mereu. Așa este milostivirea sa. Așa face Domnul cu noi: nu ne taie din iubirea sa, nu-și pierde cumpătul, nu încetează să ne redea încredere cu duioșie. Frați și surori, Dumnezeu crede în noi! Dumnezeu se încrede în noi și ne însoțește cu răbdare, răbdarea lui Dumnezeu este cu noi. Nu se descurajează, ci își repune mereu speranță în noi. **Dumnezeu este Tatăl și te privește ca tată: asemenea celui mai bun dintre tați, nu vede rezultatele pe care încă nu le-ai obținut, ci roadele pe care încă le vei mai putea aduce; nu ține cont de lipsurile tale, ci încurajează posibilitățile tale; nu se oprește asupra trecutului tău, ci pariază cu încredere pe viitorul tău.** Pentru că Dumnezeu este aproape de noi, el este aproape de noi. Stilul lui Dumnezeu - să nu uităm -; apropiere, el este aproape, cu milostivire și duioșie. Și așa ne însoțește Dumnezeu: aproape, milostiv și duios.

RUGĂCIUNEA CREDINCIOȘILOR

- 1- Dăruiește-ne, Doamne, victoria iubirii! Fă-ne frați și surori capabili să ne iubim cu adevărat, să ne înțelegem, să ne acceptăm și să ne iertăm ori de câte ori va fi nevoie, capabili de a ne dărui viața în slujirea celor mai săraci. **Să ne rugăm...**
- 2- Dăruiește-ne, Doamne, victoria unității! Pune în noi, poporul creștin, o nouă dorință de a contribui la venirea Împărăției lui Dumnezeu, răspândind în lume lumina unității și a iubirii adevărate dintre frați. **Să ne rugăm...**
- 3- Dăruiește-ne, Doamne, victoria păcii! Fiul tău, Isus, a murit pentru a-i aduna împreună pe toți fiii tăi risipiți. Fă ca, urmând exemplul său și cu ajutorul tău, să apară oameni disponibili pentru a lupta pentru pacea și unitatea între popoare. **Să ne rugăm...**
- 4- Dăruiește-ne, Doamne, victoria credinței! Duhul tău, care cunoaște toate umbrele și luminile drumului nostru de credință, să ne umple de încredere și de pace chiar și în mijlocul încercărilor și a necazurilor și să promoveze în noi mărturia plină de bucurie a credinței. **Să ne rugăm...**
- 5- Dăruiește-ne, Doamne, victoria iertării! Umple inima Bisericii cu milostivirea ta, instrument necesar pentru a deschide calea unității, fundament solid care unește sufletele și formează din toți un singur lucru. **Să ne rugăm...**

INTEȚIA DE RUGĂCIUNE:

SĂ NE RUGĂM PENTRU PACE

Cel mai mare rău din toate timpurile este războiul! Câtă suferință, disperare, falsitate seamănă războiul.. Invitația de a ne ruga din nou pentru pace, provoacă credința noastră. Când ceea ce cerem în rugăciune nu se împlinește, aproape că ne "obișnuim" să trăim fără acel lucru. Se cere dar fără a mai avea speranța că se va realiza acea dorință.

Dorim într-adevăr pacea?

Pacea este darul celui Înviat, nu este rezultatul acordurilor umane... Ceea ce omul ar putea face pentru a primi darul păcii este să se pregătească, încredințând tot ceea ce nu este pace (dezbinări, păcate, lipsa de credință, indiferența, lipsa de iubire...) lui Isus Înviat.